

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7831 *Llei 3/2018, d'11 de juny, per la qual es modifica la Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea, per regular l'ordre europea d'investigació.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea, va representar la unificació normativa en el dret espanyol, en un text únic, de totes les decisions marc i les directives aprovades en aquesta matèria, incloent-hi tant les que ja havien estat transposades al nostre dret com les que estaven pendents. La tècnica legislativa emprada va permetre evitar la dispersió normativa i facilitar-ne el coneixement i maneig pels diferents professionals del dret. Es va articular a través d'un esquema en el qual tindria fàcil cabuda la incorporació de les futures directives que es puguin anar adoptant en aquesta matèria. Es tracta de normes molt específiques, subjectes a la pròpia dinàmica legislativa de la Unió Europea, la qual cosa va justificar que no s'integressin a la Llei d'enjudiciament criminal, sinó que constituïssin una llei diferent, això sí, complementària i coordinada.

El principi de reconeixement mutu suposa l'articulació de la cooperació judicial penal entre els estats membres sobre la base de relacions directes entre les autoritats judicials, que no requereix la intervenció necessària ni obligatòria de les autoritats centrals. El sistema també es basa en la confiança mútua, fet que porta a un reconeixement i execució de les resolucions dictades per les autoritats competents d'emissió d'altres estats pràcticament de manera automàtica, amb causes taxades de suspensió i denegació del reconeixement.

A l'hora d'incorporar aquestes normes de la Unió Europea al nostre dret, la Llei va distingir els elements comuns a totes (o a gairebé totes, perquè la tècnica normativa comunitària ha estat molt diferent) i va conformar una sèrie de normes generals que es completa per les seves normes específiques i uns annexos que inclouen els certificats que es remeten a les autoritats judicials de la Unió Europea quan es transmeten aquests instruments.

Finalment, la Llei esmentada anava acompanyada de la Llei orgànica 6/2014, de 29 d'octubre, per la qual es va modificar la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juny, del poder judicial, que, amb l'ànim d'evitar que la tasca de transposició de cada nova norma europea en aquest àmbit comportés una altra reforma d'aquella per a l'atribució de la competència que correspongui, va efectuar un reconeixement genèric a favor dels òrgans judicials amb competència en matèria penal de les facultats que els encarreguin les normes específiques en matèria de reconeixement mutu.

En definitiva, aquestes normes es van configurar com un instrument integrador que, a més de donar compliment a les obligacions normatives europees, responen al compromís de millora de la cooperació judicial penal a la Unió Europea i la lluita contra la criminalitat

transfronterera europea, garantint la seguretat i els drets dels ciutadans com a fi irrenunciable de l'Estat.

II

Aquest mateix afany harmonitzador s'aprecia en l'àmbit europeu on, des de l'adopció de les decisions marc 2003/577/JAI i 2008/978/JAI relatives a l'assegurament de proves i a l'exhort europeu d'obtenció de proves, es va fer patent que el marc existent per a l'obtenció de proves a la Unió Europea era massa fragmentari i complicat. Va sorgir aleshores l'objectiu d'unificar en un sol instrument, i fer més ambicioses, les normes que actualment regulen l'obtenció de proves en un altre Estat membre en procediments judicials penals. Aquestes normes es recullen avui de manera dispersa en diversos convenis internacionals, decisions i decisions marc.

Les grans línies d'aquest nou plantejament es van substanciar en el Programa d'Estocolm, adoptat pel Consell Europeu dels dies 10 i 11 de desembre de 2009, on es va decidir que s'havia de prosseguir la creació d'un sistema general per obtenir proves en els casos de dimensió transfronterera, basat en el principi de reconeixement mutu. Les conclusions aconsellaven un nou plantejament basat en el principi assenyalat, però que tingués també en compte la flexibilitat del sistema tradicional d'assistència judicial i que substituís tots els instruments existents en aquest àmbit.

Tot això ha donat lloc a l'aprovació de la Directiva 2014/41/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a l'ordre europea d'investigació en matèria penal, que es basa en un únic instrument per a l'obtenció de prova penal transfronterera a la Unió Europea. La Directiva, proposada sota presidència espanyola fruit d'un procés lent i complex de negociació, regula l'ordre europea d'investigació, que s'ha d'expedir als efectes d'obtenir una o diverses mesures d'investigació específiques que s'han de portar a terme a l'Estat d'execució d'aquesta, amb vistes a l'obtenció de proves o a obtenir les que ja estan en possessió de l'autoritat d'execució.

L'ordre europea d'investigació crea un règim únic per a l'obtenció de proves, encara que estableix normes addicionals per a determinats tipus de mesures com el trasllat temporal de detinguts, les compareixences per telèfon, videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual, l'obtenció d'informació relacionada amb comptes o transaccions bancàries o financeres, els lliuraments vigilats o les investigacions encobertes i la intervenció de telecomunicacions amb assistència d'un altre Estat membre. En aquest sentit, l'ordre europea d'investigació també comprèn mesures que impliquin l'obtenció de proves en temps real, de manera contínua o durant un determinat període de temps, i preveu que quan sigui necessari els estats d'emissió i d'execució poden acordar entre si disposicions pràctiques, a fi de compatibilitzar les diferències existents entre els seus drets interns.

La sol·licitud i pràctica d'una mesura d'investigació es pot portar a terme en qualsevol de les fases del procediment penal, inclosa la de la vista, si és necessari amb la participació de l'interessat, als efectes de l'obtenció de proves. Es pot emetre, per exemple, una ordre europea d'investigació als efectes del trasllat temporal de la persona en qüestió a l'Estat d'emissió, o per efectuar una compareixença per videoconferència. No obstant això, si s'ha de traslladar la persona a un altre Estat membre als efectes del seu enjudiciament, amb inclusió de la seva posada a disposició d'un òrgan jurisdiccional per sotmetre-la a judici, s'ha d'emetre una ordre europea de detenció i lliurament.

Aquesta Llei aborda, en conseqüència, el manament de transposició de la Directiva esmentada i, amb aquesta finalitat, modifica la Llei 23/2014, de 20 de novembre, amb la finalitat d'incorporar-la al dret espanyol. També es preveuen una sèrie de petits ajustos de qüestions sorgides durant la vigència de la Llei esmentada i que era necessari actualitzar o corregir.

Els criteris seguits en la transposició s'han basat en els principis de la bona regulació, i comprenen el principi de necessitat i eficàcia atès que es compleix l'obligació de transposició amb fidelitat al text de la Directiva i amb la mínima reforma de la normativa actual, de manera que s'eviti la dispersió en nom de la simplificació; així com en els principis de proporcionalitat, atès que conté la regulació imprescindible per atendre la necessitat a

cobrir, i de seguretat jurídica, ja que es duu a terme amb l'ànim de mantenir el marc normatiu estable, previsible, integrat i clar, que va produir la compilació de la Llei 23/2014, de 20 de novembre.

III

La Llei s'estructura en un article amb vint-i-set apartats, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria, sis disposicions finals i un annex que aglutina la modificació i creació de nous annexos a la Llei vigent.

El procés de transposició comporta modificar els articles rellevants de la Llei 23/2014, de 20 de novembre, amb la introducció de les previsions que el dret de la Unió Europea requereix. Aquesta forma de transposició és la més idònia, la més adequada des del punt de vista de la tècnica normativa i la que ofereix més seguretat jurídica, ja que es continua amb el sistema d'inclusió i regulació en una sola norma –amb rang de llei per exigència formal i material– dels instruments i les mesures de reconeixement mutu penals dins de la Unió Europea, i s'ofereix així als operadors jurídics una visió completa del sistema de reconeixement mutu penal dins de la UE i de la seva regulació en un únic instrument jurídic en l'ordenament intern i s'evita la dispersió normativa.

L'apartat vint-i-dos de l'article únic introdueix un nou títol X a la Llei 23/2014, de 20 de novembre, que regula l'ordre europea d'investigació i substitueix l'exhort, derogat per la normativa europea; en particular, pel Reglament (UE) 2016/95 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de gener de 2016, pel qual es deroguen determinats actes en l'àmbit de la cooperació policial i judicial en matèria penal. Aquest títol s'estructura seguint l'esquema de la Llei modificada, això és, un capítol de qüestions generals de l'ordre d'investigació, i sengles capítols per a emissió i execució.

En coherència amb això, se substitueix l'annex XIII de la Llei 23/2014, de 20 de novembre, que es corresponia amb l'annex corresponent a l'exhort, i a la modificació s'hi inclouen els annexos corresponents a l'ordre europea d'investigació.

IV

Finalment, s'efectuen algunes modificacions de qüestions que era necessari adaptar i que s'han posat de manifest durant l'aplicació de la Llei 23/2014, de 20 de novembre.

Així, es modifica en primer lloc el capítol d'execució de l'ordre europea de detenció i lliurament amb vistes a adequar-lo a les exigències dels drets que estableix per al detingut la Directiva 2013/48/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013, sobre el dret a l'assistència de lletrat en els processos penals i en els procediments relatius a l'ordre de detenció europea, així com als drets que recull la Directiva (UE) 2016/800 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, relativa a les garanties processals dels menors sospitosos o acusats en els processos penals.

En següent lloc, s'adequa la norma a l'existència de l'Oficina de Recuperació i Gestió d'Actius i al protagonisme que aquesta ha adquirit en el marc de l'embargament i el decomís a Espanya, amb l'objecte de millorar l'eficiència de la seva actuació en l'àmbit del reconeixement mutu, i perfilant aspectes perquè se subjecti millor a l'articulat de la Decisió marc 2006/783/JAI del Consell, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís.

A més, es modifica la norma per a la transposició d'alguns aspectes de la Directiva (UE) 2016/1919, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2016, relativa a l'assistència jurídica gratuïta als sospitosos i acusats en els processos penals i a les persones buscades en virtut d'un procediment d'ordre europea de detenció, amb vistes a garantir l'efectivitat del dret a l'assistència de lletrat, finançada pels estats membres, a les persones buscades en virtut d'un procediment d'ordre europea de detenció d'acord amb la Decisió marc del Consell 2002/584/JAI.

També se substitueix l'annex VIII de la norma esmentada per un nou annex VIII que, si bé es refereix a la mateixa mesura –l'ordre europea de protecció–, repara un error que patia la versió anterior.

V

En un altre ordre de coses, la norma introdueix a través de tres disposicions finals sengles reformes de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'Acció i del Servei Exterior de l'Estat.

La primera reforma incorporada a la part final està encaminada a completar l'adequació de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta a la Directiva (UE) 2016/1919 esmentada.

La segona reforma, amb motiu de l'aplicació des del 18 de gener de 2017 del Reglament (UE) núm. 655/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, pel qual s'estableix el procediment relatiu a l'ordre europea de retenció de comptes a fi de simplificar el cobrament transfronterer de deutes en matèria civil i mercantil. Atesa la necessitat d'ajustar l'ordenament jurídic espanyol al procediment que preveu l'ordre de retenció de comptes, s'introdueix una nova disposició final a la Llei d'enjudiciament civil sobre mesures per facilitar l'aplicació de l'ordre europea de retenció de comptes a continuació de les que ja s'han adoptat per a l'aplicació d'altres instruments europeus.

I, finalment, la tercera modificació té per objecte transposar la Directiva (UE) 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, sobre les mesures de coordinació i cooperació per facilitar la protecció consular de ciutadans de la Unió no representats en tercers països i per la qual es deroga la Decisió 95/553/CE, en els aspectes en els quals es requereix una norma de rang legal.

Article únic. *Modificació de la Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea.*

La Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica la lletra i) en l'apartat 2 de l'article 2, que queda redactada de la manera següent:

«i) L'ordre europea d'investigació.»

Dos. Es modifica l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Emissió i documentació d'ordres i resolucions per a la seva execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.*

1. Quan l'eficàcia d'una resolució penal espanyola requereixi la pràctica d'actuacions processals en un altre Estat membre de la Unió Europea, si es tracta d'algun instrument de reconeixement mutu regulat en aquesta Llei, l'autoritat judicial espanyola competent l'ha de documentar en el formulari o certificat obligatori, que ha de transmetre a l'autoritat competent de l'altre Estat membre per tal que procedeixi a la seva execució.

El testimoni de la resolució penal en què es basa el certificat s'ha de remetre obligatòriament juntament amb aquest, llevat que es tracti d'una ordre europea de detenció i lliurament, una ordre europea de protecció o una ordre europea d'investigació, que s'han de documentar exclusivament a través del formulari corresponent.

L'original de la resolució o del certificat s'ha de remetre únicament quan ho sol·liciti l'autoritat d'execució.

2. El certificat o el formulari han d'anar signats per l'autoritat judicial competent per dictar la resolució que es documenta.

3. El certificat o el formulari s'han de traduir a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'Estat membre al qual s'adreça o, si s'escau, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que hagi acceptat aquest Estat, llevat que hi hagi

disposicions convencionals que permetin, en relació amb aquest Estat, la seva remissió en espanyol.

La resolució penal només és objecte de traducció quan ho requereixi l'autoritat judicial d'execució. El cost de la traducció l'ha d'assumir l'Estat d'execució que la reclama, amb l'excepció de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat que regula el títol III.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 8, que ha de tenir la redacció següent:

«1. La transmissió dels instruments de reconeixement mutu, així com qualsevol altra notificació practicada d'acord amb aquesta Llei, s'ha de fer directament a l'autoritat judicial competent de l'Estat d'execució, a través de qualsevol mitjà que deixi constància escrita en condicions que permetin acreditar-ne l'autenticitat.

Qualsevol dificultat que sorgeixi en relació amb la transmissió o l'autenticitat d'algun document necessari per a l'execució d'un instrument de reconeixement mutu s'ha de solucionar mitjançant comunicació directa entre les autoritats judicials implicades o, quan escaigui en relació amb una ordre europea de detenció i lliurament o una ordre europea d'investigació, amb la participació de les autoritats centrals dels estats membres.»

Quatre. Es modifica l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Informació obligatòria a Eurojust en relació amb els instruments de reconeixement mutu.*

L'obligació de transmissió d'informació i la petició d'assistència a Eurojust derivada de l'ús d'instruments de reconeixement mutu es regeixen pel que estableix la Llei 16/2015, de 7 de juliol, per la qual es regula l'Estatut del membre nacional d'Espanya a Eurojust, els conflictes de jurisdicció, les xarxes judicials de cooperació internacional i el personal dependent del Ministeri de Justícia a l'exterior, així com la seva normativa de desplegament.»

Cinc. Es modifica el paràgraf primer de l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«Quan a l'autoritat judicial espanyola d'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament, d'una resolució per la qual s'imposen penes o mesures privatives de llibertat, o d'una ordre europea d'investigació, li consti que és necessari el trànsit del reclamat per un Estat membre diferent de l'Estat d'execució, ha d'instar el Ministeri de Justícia perquè sol·liciti l'autorització, i ha de remetre una còpia de la resolució judicial i del certificat emès, traduït a una de les llengües que accepti l'Estat de trànsit.»

Sis. Es modifica l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Despeses.*

L'Estat espanyol ha de finançar les despeses ocasionades per l'execució d'una ordre o resolució de reconeixement mutu transmesa a un altre Estat membre, excepte les ocasionades en el territori de l'Estat d'execució.

Si en l'execució d'una resolució judicial de decomís o d'una ordre europea d'investigació emesa per l'autoritat competent espanyola es rep una comunicació de l'Estat d'execució en què es proposa un repartiment de les despeses ocasionades, en el termini de cinc dies des de la recepció d'aquesta comunicació, s'ha d'adreçar un ofici al Ministeri de Justícia espanyol per tal que accepti o rebutgi totalment o parcialment la proposta de l'Estat d'execució i arribi a un acord sobre el repartiment dels costos.

En cas que no s'arribi a un acord, l'autoritat espanyola d'emissió ha de decidir si retira totalment o parcialment l'ordre europea d'investigació, o la manté, i ha de sufragar en aquest últim cas els costos que es considerin excepcionalment elevats.

Sense perjudici d'això, s'han de seguir les regles següents en els supòsits que s'indiquen a continuació:

a) Si l'emissió d'una ordre europea d'investigació per l'autoritat espanyola implica el trasllat temporal de detinguts a Espanya o a l'Estat d'execució, amb la finalitat de portar a terme una mesura d'investigació, l'Estat espanyol ha de finançar les despeses derivades del trasllat i el seu retorn.

b) Si l'emissió d'una ordre europea d'investigació per l'autoritat espanyola implica la intervenció de telecomunicacions, l'Estat espanyol ha de finançar les despeses derivades de la transcripció, la descodificació i la descriptació de les comunicacions intervingudes.»

Set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 21, que ha de tenir la redacció següent:

«2. L'execució de l'ordre o resolució s'ha d'ajustar als termes d'aquesta, i no es pot fer extensiva a persones, béns o documents que no hi estiguin compresos, sense perjudici del que es disposa per a l'ordre europea d'investigació, amb la participació de les autoritats centrals dels estats membres.»

Vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 24, que ha de tenir el text següent:

«1. Contra les resolucions dictades per l'autoritat judicial espanyola en què s'hagi resolt sobre els instruments europeus de reconeixement mutu es poden interposar els recursos que siguin procedents en cada cas d'acord amb les regles generals que preveu la llei processal vigent.»

Nou. S'afegeix un apartat 3 a l'article 25 amb la redacció següent:

«3. En execució de l'ordre europea d'investigació, si l'autoritat competent espanyola estima que els costos d'execució serien excepcionalment elevats, ha de posar de manifest aquesta circumstància, i ha d'adreçar una comunicació al Ministeri de Justícia espanyol a fi que aquest, si ho considera convenient, faci una proposta a l'Estat d'emissió sobre un possible repartiment de les despeses ocasionades, o bé la modificació de l'ordre europea d'investigació si s'escau, per tal que no cobreixi aquestes despeses l'Estat espanyol sinó l'Estat d'emissió.

Sense perjudici d'això, s'han de seguir les regles següents en els supòsits que s'indiquen a continuació:

a) Si l'emissió d'una ordre europea d'investigació per l'autoritat competent d'un altre Estat membre implica el trasllat temporal de detinguts a Espanya, o bé a l'Estat d'emissió, amb la finalitat de portar a terme una mesura d'investigació, l'Estat d'emissió ha de finançar les despeses derivades del trasllat i el seu retorn.

b) Si l'emissió d'una ordre europea d'investigació per l'autoritat competent d'un altre Estat membre implica la intervenció de telecomunicacions, l'Estat d'emissió ha de finançar les despeses derivades de la transcripció, la descodificació i la descriptació de les comunicacions intervingudes.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 27, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Ministeri de Justícia és competent per autoritzar el trànsit per territori espanyol d'una persona que estigui sent traslladada a l'Estat d'emissió des de l'Estat d'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament, d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat o d'una ordre europea d'investigació, sempre que aquell li remeti la sol·licitud de trànsit acompanyada d'una còpia del certificat emès per a l'execució de la resolució.

El Ministeri de Justícia pot sol·licitar a l'Estat d'emissió que li remeti una còpia del formulari o del certificat traduïda a l'espanyol.»

Onze. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 32, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les autoritats judicials espanyoles no han de reconèixer ni executar les ordres o resolucions transmeses en els supòsits regulats per a cada instrument de reconeixement mutu i, amb caràcter general, en els casos següents:

a) Quan s'hagi dictat a Espanya o en un altre Estat diferent del d'emissió una resolució ferma, condemnatòria o absolutòria, contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets, i la seva execució vulneri el principi *non bis in idem* en els termes previstos a les lleis i els convenis i tractats internacionals en què Espanya sigui part i encara que el condemnat hagi estat indultat posteriorment.

b) Quan l'ordre o resolució es refereixi a fets per a l'enjudiciament dels quals siguin competents les autoritats espanyoles i, si ha dictat la condemna un òrgan jurisdiccional espanyol, el delicte o la sanció imposada hagi prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

c) Quan el formulari o el certificat que ha d'acompanyar la sol·licitud d'adopció de les mesures estigui incomplet o sigui manifestament incorrecte o no respongui a la mesura, o quan manqui el certificat, sense perjudici del que disposa l'article 19.

d) Quan existeixi una immunitat que impedeixi l'execució de la resolució.»

«3. L'autoritat judicial espanyola pot denegar el reconeixement i l'execució d'una ordre o resolució quan es refereixi a fets que el dret espanyol consideri comesos en la seva totalitat o en una part important o fonamental en territori espanyol. En aquest supòsit s'ha de deduir testimoni i s'ha de remetre a l'òrgan judicial competent per al coneixement de l'assumpte.»

Dotze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 33, que ha de tenir la redacció següent:

«2. Aquest precepte no és aplicable a les resolucions que sol·licitin la realització d'un embargament preventiu de béns o un assegurament de proves, a l'ordre europea d'investigació ni a les resolucions per les quals s'imposen mesures alternatives a la presó provisional.»

Tretze. Es modifica l'article 38, que queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Presa de declaració prèvia a l'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament.*

Amb caràcter previ a l'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament, el jutge competent pot sol·licitar una autorització a l'Estat en què es trobi la persona reclamada amb la finalitat de prendre-li declaració a través d'una sol·licitud d'auxili judicial.»

Catorze. S'introdueix un apartat 4 a l'article 39, amb la redacció següent:

«4. Quan la persona reclamada exerceixi a l'Estat d'execució el seu dret a designar advocat a Espanya per assistir l'advocat a l'Estat d'execució, s'ha de garantir l'exercici d'aquest dret i, si s'escau, del dret a l'assistència jurídica gratuïta, en els termes que legalment sigui procedent de conformitat amb el dret espanyol. La petició l'ha de tramitar l'autoritat judicial espanyola amb caràcter immediat i la designació de professionals per part del Col·legi d'Advocats té caràcter preferent i urgent.»

Quinze. Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 48, que queda redactada de la manera següent:

«b) Quan l'ordre europea de detenció i lliurament s'hagi dictat als efectes d'execució d'una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, i la persona reclamada sigui de nacionalitat espanyola o amb residència a Espanya, llevat que

consenti a complir-la a l'Estat d'emissió. Si passa altrament, ha de complir la pena a Espanya.»

Setze. Es modifica l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. *Detenció i posada a disposició de l'autoritat judicial.*

1. La detenció d'una persona afectada per una ordre europea de detenció i lliurament s'ha de practicar en la forma i amb els requisits i garanties que preveu la Llei d'enjudiciament criminal i la legislació en matèria de responsabilitat penal de menors.

2. En el termini màxim de setanta-dues hores després de la seva detenció, la persona detinguda s'ha de posar a disposició del jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional. En el cas de menors d'edat, a partir dels catorze anys, el termini es redueix a vint-i-quatre hores, en què el menor detingut s'ha de posar a disposició del Jutjat Central de Menors de l'Audiència Nacional, de conformitat amb la legislació en matèria de responsabilitat penal de menors.

La posada a disposició judicial s'ha de comunicar a l'autoritat judicial d'emissió.

3. Un cop la persona detinguda s'ha posat a disposició judicial, se l'ha d'informar de l'existència de l'ordre europea de detenció i lliurament, del seu contingut, del seu dret a designar un advocat a l'Estat emissor de l'ordre europea la funció del qual consisteix a prestar assistència a l'advocat a Espanya i facilitar-li informació i assessorament, de la possibilitat de consentir en el tràmit d'audiència davant el jutge i amb caràcter irrevocable el seu lliurament a l'Estat emissor, així com de la resta dels drets que l'assisteixen. En cas que sol·liciti designar un advocat a l'Estat emissor, se n'ha d'assabentar l'autoritat competent amb caràcter immediat.

4. La persona detinguda ha de ser informada per escrit de manera clara i suficient, i en un llenguatge senzill i comprensible, del seu dret a la renúncia a l'advocat a l'Estat d'emissió, sobre el contingut d'aquest dret i les seves conseqüències, així com de la possibilitat de la seva revocació posterior. Aquesta renúncia ha de ser voluntària i inequívoca, per escrit, i se n'ha de fer constar les circumstàncies.

La renúncia a l'advocat a l'Estat d'emissió es pot revocar posteriorment en qualsevol moment del procés penal i produeix efectes des del moment en què s'efectuï.»

Disset. Es modifica el primer paràgraf de l'article 90, que queda redactat de la manera següent:

«Si, durant l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, el condemnat es fuga, el jutge central de vigilància penitenciària ho ha de posar en coneixement, sense dilació, del jutge central penal perquè comuniqui aquesta incidència a l'autoritat d'emissió i dedueixi testimoni per a la investigació de les responsabilitats penals en què hagi pogut incórrer el condemnat.»

Divuit. Es modifica l'apartat 4 de l'article 127, que queda redactat de la manera següent:

«4. Durant la supervisió de les mesures de vigilància, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona pot sol·licitar de l'autoritat competent de l'Estat d'emissió informació sobre la necessitat de la seva continuïtat tenint en compte les circumstàncies del cas.»

Dinou. S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 143, amb la redacció següent:

«4. La resolució d'assegurament de proves que regula aquest títol únicament es pot emetre o reconèixer i executar a Espanya quan s'adreci o provingui, respectivament, d'estats membres de la Unió Europea que no estiguin vinculats per l'ordre europea d'investigació que regula el títol X.»

Vint. S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat 2 de l'article 165, amb la redacció següent:

«L'Oficina de Recuperació i Gestió d'Actius pot arribar a un acord amb l'Estat d'execució sobre el repartiment de costos quan hagi intervingut en la gestió dels béns decomissats.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 172, que queda redactat de la manera següent:

«Article 172. *Disposició dels béns decomissats.*

1. El jutge penal competent, a falta d'acord amb l'autoritat d'emissió, disposa dels diners obtinguts de l'execució de la resolució de decomís d'acord amb les regles següents:

a) Si l'import obtingut de l'execució de la resolució de decomís és inferior a 10.000 euros o a l'equivalent a l'import esmentat, s'ha d'ingressar al compte de dipòsits i consignacions judicials.

b) En tots els altres casos, s'ha de transferir a l'Estat d'emissió el 50 per 100 de l'import que s'hagi obtingut de l'execució de la resolució de decomís. El 50 per 100 restant s'ha d'ingressar en el compte de dipòsits i consignacions judicials.

Les quantitats que, en aplicació del que s'ha disposat anteriorment, corresponguin a Espanya s'han de transferir al Tresor Públic amb aplicació, si s'escau, del que estableixin les normes especials i, particularment, del que preveuen el Codi penal, la Llei d'enjudiciament criminal i la Llei 17/2003, de 29 de maig, per la qual es regula el Fons de béns decomissats per tràfic il·lícit de drogues i altres delictes relacionats, i la seva normativa de desplaçament.

2. El jutge penal competent ha de decidir que els béns que no siguin diners o altres instruments de pagament al portador obtinguts de l'execució de la resolució de decomís siguin alienats i aplicats de la manera que preveu l'apartat anterior.

També es poden transferir a l'Estat d'emissió, i és necessari el seu consentiment en el supòsit que la resolució de decomís es refereixi a una suma de diners en efectiu.

L'alienació dels béns s'ha de dur a terme d'acord amb la legislació espanyola, i cal observar, quan escaigui, el que preveuen la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, i la seva normativa de desplaçament.

3. Quan de l'execució de la resolució de decomís en resultin afectats béns integrants del patrimoni històric espanyol, el jutge penal en cap cas els ha d'alienar o restituir a l'Estat d'emissió. En aquest supòsit, ho ha de comunicar a les autoritats espanyoles competents i són aplicables les disposicions de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i la seva normativa de desplaçament.»

Vint-i-dos. Se substitueix el títol X per la rúbrica i el contingut següents:

«TÍTOL X

Ordre europea d'investigació en matèria penal

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 186. *Ordre europea d'investigació.*

1. L'ordre europea d'investigació és una resolució penal emesa o validada per l'autoritat competent d'un Estat membre de la Unió Europea, dictada amb vistes a l'execució d'una o diverses mesures d'investigació en un altre Estat membre, que té

com a objectiu l'obtenció de proves per al seu ús en un procés penal. També es pot emetre una ordre europea d'investigació amb vistes a la remissió de proves o de diligències d'investigació que ja estiguin en poder de les autoritats competents de l'Estat membre d'execució.

Es consideren vàlids a Espanya els actes d'investigació efectuats per l'Estat d'execució, sempre que no contradiguin els principis fonamentals de l'ordenament jurídic espanyol ni siguin contraris a les garanties processals que s'hi reconeixen.

2. L'ordre europea d'investigació es pot referir a procediments incoats per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, tant administratives com judicials, per la comissió de fets tipificats com a infraccions administratives en el seu ordenament, quan la decisió pugui donar lloc a un procés davant un òrgan jurisdiccional, en particular a l'ordre penal.

3. L'ordre europea d'investigació pot comprendre totes les mesures d'investigació, a excepció de la creació d'un equip conjunt d'investigació i l'obtenció de proves a l'equip esmentat.

No obstant això, quan un equip conjunt d'investigació necessiti que les diligències d'investigació es practiquin en el territori d'un Estat membre que no hagi participat en l'equip, es pot emetre una ordre europea d'investigació a les autoritats competents de l'Estat esmentat.

4. Queda fora de l'àmbit de l'ordre europea d'investigació el règim de transmissió dels antecedents penals, que es regeix per la seva normativa específica.

5. Als efectes de l'emissió i de l'execució d'ordres europees d'investigació per obtenir informació sobre comptes bancaris i altres tipus de comptes financers o sobre operacions bancàries i altres tipus d'operacions financeres:

a) Es considera entitat financera la que s'ajusti a la definició que estableix la legislació de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

b) Es considera dada del compte o el dipòsit almenys el nom i el domicili del titular, els detalls dels poders de representació i de les facultats de disposició relatives a aquest compte, les dades relatives a la titularitat real i qualssevol altres detalls o documents que hagi subministrat el titular en el moment de l'obertura o amb posterioritat a aquesta.

Article 187. Autoritats competents a Espanya per emetre i executar una ordre europea d'investigació.

1. Són autoritats d'emissió d'una ordre europea d'investigació els jutges o tribunals que coneguin del procés penal en el qual s'ha d'adoptar la mesura d'investigació o que hagin admès la prova si el procediment està en fase d'enjudiciament.

També són autoritats d'emissió els fiscals en els procediments que dirigeixin, sempre que la mesura que contingui l'ordre europea d'investigació no sigui limitadora de drets fonamentals.

A aquests efectes, les autoritats competents assenyalades poden emetre ordres europees d'investigació per a l'execució de mesures que podrien ordenar o executar d'acord amb les disposicions de la Llei d'enjudiciament criminal i la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

2. El Ministeri Fiscal és l'autoritat competent a Espanya per rebre les ordres europees d'investigació emeses per les autoritats competents d'altres estats membres.

Una vegada registrada i després que l'autoritat d'emissió n'hagi justificat la recepció, el Ministeri Fiscal ha de conèixer del reconeixement i l'execució de l'ordre europea d'investigació o l'ha de remetre al jutge competent, de conformitat amb les regles següents:

a) Quan l'ordre europea d'investigació no contingui cap mesura limitadora de drets fonamentals, el Ministeri Fiscal és competent per reconèixer i executar l'ordre europea d'investigació.

b) Quan l'ordre europea d'investigació contingui alguna mesura limitadora de drets fonamentals, i que no pugui ser substituïda per una altra que no restringeixi els drets esmentats, el Ministeri Fiscal l'ha de remetre al jutge o tribunal per al seu reconeixement i execució. El Ministeri Fiscal també ha de remetre al jutge o tribunal per al seu reconeixement i execució l'ordre europea d'investigació en la qual l'autoritat d'emissió indiqui expressament que la mesura d'investigació ha de ser executada per un òrgan judicial.

En aquests supòsits s'ha d'acompanyar d'un informe preceptiu del Ministeri Fiscal en el qual es pronunciï sobre la concurrència o no de causa de denegació de l'execució de l'ordre, i si s'entén ajustada a dret l'adopció de cadascuna de les mesures d'investigació que l'ordre contingui.

3. Als efectes de la lletra b) de l'apartat anterior, són competents:

a) Els jutges d'instrucció o de menors del lloc on s'hagin de practicar les mesures d'investigació o, subsidiàriament, on hi hagi alguna altra connexió territorial amb el delictes, amb l'investigat o amb la víctima. Si no hi ha cap element de connexió territorial per poder concretar la competència, són competents els jutges centrals d'instrucció.

b) Els jutges centrals d'instrucció, si l'ordre europea d'investigació es va emetre per un delictes de terrorisme o un altre dels delictes l'enjudiciament dels quals competeixi a l'Audiència Nacional, o si es tracta de la notificació que preveu l'article 222.

c) Els jutges centrals penals o centrals de menors, en el cas de trasllat a l'Estat d'emissió de persones privades de llibertat a Espanya, de conformitat amb el que preveu l'article 214.

El Ministeri Fiscal pot practicar les diligències oportunes a fi de determinar el jutge o tribunal competent a qui remetre l'ordre europea d'investigació perquè l'executi.

El canvi sobrevingut del lloc on s'hagi de practicar la mesura d'investigació no implica una pèrdua sobrevinguda de competència del jutge o tribunal que hagi acordat el reconeixement i l'execució de l'ordre europea d'investigació.

Si aquesta ordre europea d'investigació s'ha emès en relació amb diverses diligències d'investigació que s'hagin de practicar en llocs diferents, és competent per al reconeixement i l'execució de l'ordre el jutge o tribunal al qual el Ministeri Fiscal remeti l'ordre esmentada, d'entre els competents d'acord amb les regles que preveu aquest apartat i, en el que no prevegin, d'acord amb les normes de preferència de la Llei d'enjudiciament criminal.

El jutge o tribunal a qui correspongui l'execució ha de notificar al Ministeri Fiscal el reconeixement i l'execució de les mesures d'investigació i la seva remissió a l'autoritat d'emissió.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'una ordre europea d'investigació

Secció 1a. Règim general d'emissió i transmissió d'ordres europees d'investigació

Article 188. Contingut de l'ordre europea d'investigació.

1. L'ordre europea d'investigació s'ha de documentar en el formulari que figura a l'annex XIII, amb menció expressa a la informació següent:

- a) Les dades de l'autoritat d'emissió.
- b) L'objecte i els motius de l'ordre europea d'investigació.
- c) La informació necessària sobre la persona o les persones afectades.

d) La descripció de la conducta delictiva que és objecte de la investigació o el procés i les disposicions aplicables del dret penal espanyol.

e) La descripció de la mesura o mesures d'investigació que se sol·liciten i de les proves a obtenir.

f) Les formalitats, els procediments i les garanties l'observança dels quals sol·licita que respecti l'Estat d'execució.

2. L'autoritat espanyola competent pot expedir una ordre europea d'investigació complementària a una altra ja cursada quan sigui necessari per obtenir noves proves per al mateix procés penal.

L'ordre europea d'investigació complementària s'ha de documentar en la forma que assenyala l'apartat 1 i ha d'indicar la seva relació amb l'ordre anterior a la secció D del mateix formulari de l'annex XIII.

Quan l'autoritat espanyola competent col·labori en l'execució de l'ordre europea d'investigació a l'Estat d'execució, pot transmetre una ordre complementària directament a l'autoritat d'execució mentre estigui a l'Estat esmentat.

Article 189. Requisits per a l'emissió d'una ordre europea d'investigació.

1. L'autoritat d'emissió pot emetre, d'ofici o a instància de part, una ordre europea d'investigació quan concorrin els requisits següents:

a) Que l'emissió d'una ordre europea d'investigació sigui necessària i proporcionada als fins del procediment per al qual se sol·licita, tenint en compte els drets de l'investigat o encausat.

b) Que la mesura o mesures d'investigació sol·licitades el reconeixement i l'execució de les quals es pretén s'hagin acordat en el procés penal espanyol en el qual s'emet l'ordre europea d'investigació i es puguin haver ordenat en les mateixes condicions per a un cas intern similar.

2. L'autoritat espanyola competent pot indicar a l'ordre que es requereix un termini més curt que el previst amb caràcter general per a l'execució de la mesura, o que la mesura d'investigació s'ha de portar a terme en una data concreta. Aquesta petició s'ha de fonamentar de manera expressa en els terminis processals, la gravetat del delictes o altres circumstàncies particularment urgents.

Article 190. Sol·licitud d'informació a l'autoritat d'execució.

1. L'autoritat espanyola competent pot sol·licitar a l'autoritat d'execució que l'informi sense dilació, quan sigui procedent, dels supòsits següents:

a) Si considera que en l'execució de l'ordre europea d'investigació pot ser oportú portar a terme altres mesures d'investigació no previstes a l'ordre, a fi que l'autoritat d'emissió pugui adoptar noves mesures en el cas de què es tracti.

b) Si no pot complir les formalitats, els procediments i les garanties expressament indicats.

2. L'autoritat espanyola competent pot consultar l'autoritat competent de l'Estat d'execució a fi de facilitar l'execució de l'ordre europea d'investigació.

Article 191. Sol·licitud de participació de l'autoritat espanyola competent.

L'autoritat espanyola competent, amb justificació de les raons per les quals ho considera convenient, pot sol·licitar la participació en l'execució de l'ordre europea d'investigació d'una o diverses autoritats o funcionaris espanyols, en la mateixa forma en què haurien pogut estar presents en la seva execució en el territori nacional. L'autoritat o el funcionari espanyol que participi en l'execució de l'ordre europea d'investigació pot rebre directament les proves obtingudes per l'autoritat de

l'Estat d'execució, sempre que així s'hagi sol·licitat en l'ordre esmentada i això sigui possible d'acord amb el dret de l'Estat d'execució.

Article 192. Comunicació amb l'autoritat d'execució.

L'autoritat espanyola competent ha de comunicar a l'autoritat d'execució en el termini de deu dies si decideix retirar, modificar o completar l'ordre europea d'investigació en els supòsits següents:

a) Quan l'autoritat d'execució comuniqui que el resultat perseguit per l'ordre europea d'investigació es pot aconseguir mitjançant una mesura d'investigació menys restrictiva que la sol·licitada per l'autoritat d'emissió.

b) Quan l'autoritat d'execució comuniqui que la mesura d'investigació sol·licitada no existeix en el seu dret o no està prevista per a un cas intern similar, però existeix una altra mesura diferent que pot ser idònia per als fins de l'ordre sol·licitada.

Article 193. Utilització a Espanya de les dades personals obtingudes en l'execució de l'ordre europea d'investigació en un altre Estat membre.

1. Les dades personals obtingudes de l'execució d'una ordre europea d'investigació només es poden utilitzar en els processos en què s'hagi acordat aquesta resolució, en els altres relacionats de manera directa amb aquell o excepcionalment per prevenir una amenaça immediata i greu per a la seguretat pública.

Per utilitzar amb altres fins les dades personals obtingudes, l'autoritat espanyola competent ha d'obtenir el consentiment de l'autoritat de l'Estat d'execució o del titular de les dades.

2. Quan en un cas concret així ho requereixi l'autoritat competent de l'Estat d'execució, l'autoritat espanyola competent l'ha d'informar de l'ús que faci de les dades personals que s'hagin remès a través d'una ordre europea d'investigació, a excepció de les obtingudes durant la seva execució a Espanya.

Article 194. Confidencialitat en l'emissió d'una ordre europea d'investigació.

L'autoritat competent espanyola, d'acord amb l'ordenament jurídic espanyol i, llevat que l'autoritat d'execució hagi indicat una altra cosa, no ha de revelar cap prova o informació facilitada per l'autoritat d'execució perquè s'utilitzi en el procediment espanyol, excepte en la mesura en què la seva revelació sigui necessària per a les investigacions o els procediments descrits a l'ordre europea d'investigació.

Secció 2a. Emissió d'ordres europees d'investigació amb mesures específiques d'investigació

Article 195. Emissió d'una ordre europea d'investigació per al trasllat temporal a Espanya de persones privades de llibertat a l'Estat d'execució.

1. L'autoritat espanyola competent ha d'emetre una ordre europea d'investigació per al trasllat temporal a Espanya d'una persona privada de llibertat a l'Estat d'execució quan la investigació requereixi la seva presència a Espanya; i sempre que no tingui per finalitat el seu enjudiciament, cas en què ha d'optar per l'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament.

2. L'autoritat espanyola competent ha d'acordar amb les autoritats competents de l'altre Estat les disposicions pràctiques relatives al trasllat temporal de la persona privada de llibertat, així com els detalls de les seves condicions de privació de llibertat, amb inclusió de les dates de sortida i de retorn, d'acord amb les previsions

dels articles 12 i 27, i s'ha de garantir que es té en compte la condició física i mental de la persona de què es tracti, així com el nivell de seguretat requerit a Espanya.

3. La persona traslladada ha de continuar privada de llibertat a Espanya en relació amb els fets o les condemnes pels quals hagi estat privada de llibertat a l'Estat d'execució, llevat que aquest demani la seva posada en llibertat.

4. La persona traslladada no ha de ser perseguida o detinguda o sotmesa a qualsevol altra restricció de la seva llibertat personal a Espanya per actes o condemnes anteriors a la seva sortida del territori de l'Estat d'execució i que no estiguin especificats a l'ordre europea d'investigació. No obstant això, aquesta immunitat queda sense efecte quan la persona traslladada hagi tingut l'oportunitat de tornar però hagi romàs en territori espanyol durant els quinze dies següents des de la data en què la seva presència ja no era exigida per l'autoritat espanyola competent o hagi tornat en cas d'haver-lo abandonat.

Article 196. Emissió d'una ordre europea d'investigació per al trasllat temporal a l'Estat d'execució de persones privades de llibertat a Espanya.

L'autoritat espanyola competent pot emetre una ordre europea d'investigació per al trasllat temporal d'un detingut a Espanya amb la finalitat de portar a terme una mesura d'investigació que requereixi la seva presència en el territori de l'Estat d'execució, sempre que la persona privada de llibertat doni el seu consentiment. Amb aquesta finalitat són aplicables les previsions de l'article 214.

Article 197. Emissió d'una ordre europea d'investigació per a una compareixença per videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual.

1. Quan l'autoritat competent espanyola que estigui coneixent d'un procés penal a Espanya consideri necessari oir l'investigat o encausat o un testimoni o pèrit que estigui en el territori d'un altre Estat membre, ha d'emetre una ordre europea d'investigació perquè aquesta declaració es faci per videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual.

Amb aquesta finalitat s'han de determinar d'acord amb l'autoritat d'execució competent les disposicions pràctiques de conformitat amb les quals s'ha de portar a terme la compareixença.

Si en un cas concret l'autoritat d'execució no disposa dels mitjans tècnics necessaris per efectuar la compareixença per videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual, l'autoritat competent espanyola que l'hagi sol·licitat els pot posar a la seva disposició previ acord.

Article 198. Emissió d'una ordre europea d'investigació per obtenir informació sobre comptes bancaris i altres tipus de comptes financers.

1. Quan l'autoritat espanyola competent necessiti determinar si la persona física o jurídica objecte de procés penal en curs és titular o té el control d'un o més comptes o dipòsits en un banc o una altra entitat financera que es localitzi en el territori d'un altre Estat membre i, en cas afirmatiu, obtenir les dades dels comptes i dipòsits identificats que encara estiguin en poder seu, pot emetre una ordre europea d'investigació. La informació requerida ha d'incloure, sempre que se sol·liciti a l'ordre europea d'investigació, els comptes respecte dels quals la persona que sigui objecte dels processos penals de què es tracti tingui poders de representació.

2. A l'ordre europea d'investigació s'han d'indicar les raons per les quals considera que la informació sol·licitada és necessària per al procés penal del qual es tracti i les raons per les quals suposa que el compte està en algun banc o una altra entitat financera de l'Estat d'execució i, sempre que disposi d'aquesta informació, de quin banc o entitat financera es tracta. També ha d'incloure a l'ordre europea d'investigació qualsevol informació de la qual disposi que pugui facilitar la seva execució.

Article 199. *Emissió d'una ordre europea d'investigació per obtenir informació sobre operacions bancàries i altres tipus d'operacions financeres.*

L'autoritat espanyola competent pot emetre una ordre europea d'investigació per obtenir les dades que encara estiguin en poder del banc o una altra entitat financera corresponents a:

- a) Comptes bancaris específics.
- b) Operacions bancàries que s'hagin efectuat o s'hagin d'efectuar dins d'un termini concret per mitjà d'un o més comptes indicats a l'ordre, amb inclusió de les dades de qualsevol compte remitent o receptor.
- c) Operacions financeres efectuades per entitats financeres no bancàries.

A l'ordre s'han d'indicar les raons per les quals considera que la informació sol·licitada és pertinent per al procés penal de què es tracti.

Article 200. *Emissió d'una ordre europea d'investigació per obtenir proves en temps real, de manera contínua i durant un període de temps determinat.*

Quan l'autoritat competent que estigui coneixent d'un procés penal a Espanya consideri necessari emetre una ordre europea d'investigació als efectes de l'execució d'una mesura d'investigació que requereixi l'obtenció de proves en temps real, de manera contínua i durant un període de temps determinat, ha d'indicar les raons per les quals considera que la informació sol·licitada és pertinent per al procés penal en curs.

Article 201. *Emissió d'una ordre europea d'investigació per fer investigacions encobertes.*

Quan l'autoritat competent consideri necessari que les autoritats competents d'un altre Estat membre col·laborin en la investigació encoberta d'una o diverses activitats delictives, a través d'agents que actuïn infiltrats o amb una identitat falsa, ha d'emetre una ordre europea d'investigació en què sol·liciti la col·laboració esmentada i ha d'indicar les raons per les quals considera pertinent fer una investigació encoberta.

Article 202. *Emissió d'una ordre europea d'investigació per a intervenció de telecomunicacions.*

1. L'autoritat espanyola competent ha d'emetre una ordre europea d'investigació quan, una vegada acordat per una interlocutòria dictada d'acord amb la Llei d'enjudiciament criminal, sigui procedent la intervenció de les comunicacions en un altre Estat membre i es requereixi la seva assistència tècnica. La mesura sol·licitada pot incloure igualment l'obtenció de dades de trànsit i localització corresponent a aquestes comunicacions.

2. Quan l'assistència tècnica requerida la pugui prestar més d'un Estat membre, s'ha d'enviar l'ordre europea d'investigació només a un. A aquest efecte, s'ha de donar sempre prioritat a l'Estat membre en el qual estigui o hagi d'estar l'investigat o encausat.

3. L'autoritat espanyola competent pot acordar amb l'autoritat d'execució que la intervenció s'executi d'acord amb una de les dues modalitats següents:

- a) Transmetent directament la telecomunicació a l'Estat d'emissió,
- b) Intervenint i registrant a l'Estat d'execució la telecomunicació per procedir una vegada registrada a traslladar el resultat a l'Estat d'emissió.

L'autoritat espanyola competent pot sotmetre a consulta i ser consultada per l'autoritat d'execució respecte de l'elecció de la manera com s'ha d'executar l'ordre europea d'investigació.

4. L'ordre europea d'investigació emesa per a la intervenció de telecomunicacions ha d'especificar:

- a) Les raons per les quals la intervenció és necessària per als fins del procés penal.
- b) La informació necessària per a la identificació de la persona afectada per la intervenció.
- c) La durada de la intervenció.
- d) Les dades tècniques necessàries, en particular l'identificador de la persona, per garantir que es pugui executar la sol·licitud.

5. A l'ordre europea d'investigació es pot demanar una transcripció, descodificació o descriptació del registre. Aquesta petició es pot fer, així mateix, durant la pràctica de la intervenció. En tots dos casos, la transcripció, descodificació o descriptació s'han d'acordar amb l'autoritat d'execució.

Article 203. Emissió d'una ordre europea d'investigació per adoptar mesures d'assegurament de prova o de diligències d'investigació en relació amb els mitjans de prova.

L'autoritat espanyola competent pot emetre una ordre europea d'investigació amb la finalitat d'impedir de manera cautelar la destrucció, la transformació, el desplaçament, la transferència o l'alienació d'un objecte que es pugui utilitzar com a mitjà de prova.

A l'ordre europea d'investigació s'ha d'indicar si el mitjà de prova s'ha de transferir a Espanya o s'ha de conservar a l'Estat d'execució.

Quan a l'ordre europea d'investigació se sol·liciti que el mitjà de prova es conservi a l'Estat d'execució, s'ha d'indicar la data en què s'haurà d'aixecar la mesura cautelar instada o la data estimada en la qual s'ha de formular la sol·licitud perquè la prova es traslladi a Espanya.

S'ha de notificar immediatament a l'autoritat d'execució l'aixecament de les mesures provisionals que s'hagin instat.

Article 204. Notificació a l'Estat membre en el qual estigui la persona que sigui objecte dels procediments penals i l'assistència tècnica de la qual no sigui necessària.

1. L'autoritat espanyola competent que hagi acordat la intervenció de telecomunicacions d'una persona que està en el territori d'un altre Estat membre sense la seva assistència tècnica, ha de notificar a l'autoritat competent d'aquest Estat la intervenció esmentada. Aquesta notificació s'ha de portar a terme:

- a) abans de la intervenció, quan es tingui coneixement que aquesta persona està o estarà en el territori de l'altre Estat membre;
- b) durant la intervenció o després d'aquesta, immediatament després de tenir coneixement que aquesta persona està, o ha estat durant la intervenció, en el territori de l'altre Estat membre.

Aquesta notificació s'ha d'efectuar per mitjà del formulari que conté l'annex XV.

2. L'autoritat espanyola competent que hagi acordat aquesta intervenció no l'ha de portar a terme o n'ha de posar fi si l'autoritat competent de l'Estat notificat així ho indica. Així mateix, l'autoritat espanyola competent només pot utilitzar el material intervingut en les condicions que l'Estat notificat especifiqui.

En cas que l'autoritat competent de l'Estat notificat informi que el material obtingut no pot ser utilitzat, l'autoritat espanyola competent n'ha d'ordenar la destrucció.

CAPÍTOL III

Reconeixement i execució d'una ordre europea d'investigació

Secció 1a. Règim general de reconeixement i execució d'ordres europees d'investigació

Article 205. *Requisits per al reconeixement i execució a Espanya d'una ordre d'investigació europea.*

1. L'autoritat competent espanyola que rebí una ordre europea d'investigació ha de dictar una interlocutòria o un decret de reconeixement i execució d'aquesta, llevat que concorri algun dels motius de denegació o suspensió a què es refereixen els articles 207 i 209.

2. L'autoritat competent espanyola que rebí una ordre europea d'investigació que no hagi estat emesa per l'autoritat d'emissió competent, o validada si s'escau pel jutge, tribunal o fiscal competent de l'Estat d'emissió, ha de procedir a la seva devolució.

Article 206. *Execució de les mesures d'investigació sol·licitades a l'ordre europea d'investigació.*

1. L'autoritat competent espanyola ha de portar a terme l'execució de la mesura d'investigació sol·licitada si aquesta mesura d'investigació existeix en dret espanyol i està prevista per a un cas intern similar.

En particular, sense perjudici del que disposa l'article següent, l'autoritat competent ha d'ordenar l'execució en tot cas si la mesura d'investigació sol·licitada és alguna de les següents:

a) L'obtenció d'informació o de proves que ja estiguin en poder de l'autoritat competent espanyola sempre que, de conformitat amb el dret nacional, aquesta informació o aquestes proves s'hagin pogut obtenir en el context d'un procediment penal o als fins de l'ordre europea d'investigació;

b) l'obtenció d'informació continguda en bases de dades que estiguin en poder de les autoritats policials o judicials i que siguin directament accessibles en el marc d'un procediment penal;

c) la declaració d'un testimoni, un pèrit, una víctima, un investigat o encausat o un tercer en territori espanyol;

d) qualsevol mesura d'investigació no restrictiva dels drets fonamentals i garanties processals prevista en el dret espanyol;

e) la identificació de persones que siguin titulars d'un número de telèfon o una adreça IP determinats.

2. Quan el resultat perseguit per l'ordre europea d'investigació es pugui aconseguir mitjançant una mesura d'investigació menys restrictiva dels drets fonamentals que la sol·licitada a l'ordre europea d'investigació, l'autoritat competent espanyola ha d'ordenar l'execució d'aquesta última.

3. Quan la mesura d'investigació sol·licitada no existeixi en dret espanyol o no estigui prevista per a un cas intern similar, l'autoritat competent espanyola ha d'ordenar l'execució d'una mesura d'investigació diferent de la sol·licitada, si aquesta mesura és idònia per als fins de l'ordre sol·licitada.

4. En els supòsits que preveuen els apartats 2 i 3, abans d'adoptar la resolució, l'autoritat competent ha d'informar l'autoritat d'emissió. Si l'autoritat d'emissió no comunica la seva decisió de retirar o completar l'ordre europea d'investigació en el termini de deu dies, l'autoritat d'execució ha d'ordenar l'execució de la mesura d'investigació alternativa.

5. Quan la mesura d'investigació indicada a l'ordre europea d'investigació no existeixi en el dret nacional o, si existeix, no hagi pogut ser adoptada en un cas

intern similar i, a més, no existeixi cap altra mesura d'investigació que pugui obtenir el mateix resultat que la mesura d'investigació sol·licitada, l'autoritat espanyola competent ha de notificar a l'autoritat de l'Estat d'emissió que no ha estat possible proporcionar l'assistència requerida.

Article 207. Denegació del reconeixement i l'execució de l'ordre europea d'investigació.

1. L'autoritat competent espanyola ha de denegar el reconeixement i l'execució de l'ordre europea d'investigació, a més dels supòsits de l'apartat 1 de l'article 32, en els casos següents:

a) Quan hi hagi un privilegi processal que faci impossible executar l'ordre europea d'investigació o normes sobre determinació i limitació de la responsabilitat penal en relació amb la llibertat de premsa i la llibertat d'expressió en altres mitjans de comunicació que impossibilitin a l'autoritat competent espanyola la seva execució.

b) Quan l'execució pugui lesionar interessos essencials de seguretat nacional, comprometre la font d'informació o implicar la utilització d'informació classificada relacionada amb determinades activitats d'intel·ligència.

c) Quan la resolució es refereixi a fets que s'hagin comès fora de l'Estat emissor i totalment o parcialment en el territori espanyol, i la conducta en relació amb la qual s'emet l'ordre europea d'investigació no sigui constitutiva de delictes a Espanya.

d) Quan hi hagi motius fundats per creure que l'execució de la mesura d'investigació indicada a l'ordre europea d'investigació és incompatible amb les obligacions de l'Estat espanyol de conformitat amb l'article 6 del Tractat de la Unió Europea i de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea.

e) Quan la conducta que va donar origen a l'emissió de l'ordre europea d'investigació no sigui constitutiva de delictes d'acord amb el dret espanyol i no estigui recollida a les categories de delictes a què es refereix l'apartat 1 de l'article 20, sempre que la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat previstes a l'Estat d'emissió per al delictes a què es refereix l'ordre europea d'investigació sigui d'un màxim d'almenys tres anys.

Per comprovar si aquesta conducta està o no inclosa dins dels delictes enumerats a l'apartat 1 de l'article 20 i que assoleix el límit de pena abans esmentat, cal atènyer-se al que indica l'autoritat de l'Estat d'emissió en el formulari d'emissió remès.

f) Quan l'ús de la mesura d'investigació indicada a l'ordre europea d'investigació estigui limitat, d'acord amb el dret espanyol, a una llista o categoria de delictes, o a delictes castigats amb penes a partir d'un determinat límit que no afecti el delictes a què es refereix l'ordre europea d'investigació.

g) Quan l'ordre europea d'investigació es refereixi a procediments incoats per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea per la comissió de fets tipificats com a infraccions administratives en el seu ordenament quan la decisió pugui donar lloc a un procés davant un òrgan jurisdiccional en l'ordre penal, i la mesura no estigui autoritzada, d'acord amb el dret de l'Estat d'execució, per a un cas intern similar.

2. Les lletres e) i f) de l'apartat anterior no són aplicables, en cap cas, a les mesures d'investigació a què es refereix l'apartat 1 de l'article 206.

3. En cas que concorri algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució que preveuen les lletres a) o d) de l'apartat 1 de l'article 32 o les lletres a), b), c) o d) de l'apartat 1 d'aquest article, abans de denegar parcialment o totalment el reconeixement i l'execució de l'ordre europea d'investigació, l'autoritat espanyola competent ha de sol·licitar a l'autoritat d'emissió la informació complementària necessària i, si s'escau, la reparació del defecte en què s'hagi incorregut.

Article 208. Procediment per al reconeixement i l'execució de l'ordre europea d'investigació.

1. L'autoritat competent espanyola que rebí l'ordre europea d'investigació, si no aprecia la concurrència de cap causa de denegació o suspensió, ha de dictar sense dilació una interlocutòria o decret, respectivament, en què reconegui la concurrència dels requisits exigits legalment i se n'ordini l'execució. La interlocutòria o decret ha de contenir les instruccions necessàries per a la pràctica de les mesures d'investigació sol·licitades.

La decisió de reconèixer i executar l'ordre europea d'investigació o, si s'escau, denegar la seva execució s'ha de prendre com més aviat millor i, com a molt tard, en el termini de trenta dies des de la seva recepció per l'autoritat competent.

2. Quan en un cas concret, l'autoritat competent espanyola apreciï que no es pot complir el termini previst per dictar la interlocutòria o el decret, respectivament, de reconeixement i execució de l'ordre, ha d'informar sense demora l'autoritat d'emissió, i explicar les raons i comunicar el termini estimat necessari per adoptar la resolució. En aquest cas, el termini establert per dictar la resolució de reconeixement i execució es pot prorrogar fins a un màxim de trenta dies.

3. Quan l'Estat d'emissió participi en l'execució de l'ordre europea d'investigació i si l'autoritat d'emissió emet una ordre complementària a l'anterior, l'autoritat competent espanyola pot rebre directament l'ordre complementària que l'autoritat d'emissió dicti mentre està a Espanya.

4. L'autoritat competent espanyola ha de portar a terme l'execució de la mesura d'investigació sense demora i, com a molt tard, en el termini de noranta dies després que s'adopti la resolució de reconeixement i execució, llevat que, d'acord amb el que disposa l'article 209, hi hagi algun motiu per a la suspensió del procediment de reconeixement i execució o que la prova esmentada en la mesura d'investigació inclosa a l'ordre europea d'investigació ja estigui en possessió de l'Estat espanyol.

5. Quan l'autoritat d'emissió hagi indicat a l'ordre que, a causa dels terminis processals, la gravetat del delictes o altres circumstàncies particularment urgents, es requereix un termini més curt per a l'execució de la mesura, o si la mesura d'investigació s'ha de portar a terme en una data concreta, l'autoritat competent espanyola s'ha d'atenir al que disposa l'ordre en relació amb aquests terminis. En cas que no sigui possible, ho ha de comunicar a l'autoritat d'emissió sense demora.

6. Així mateix, quan en un cas concret no es pugui portar a terme l'execució de la mesura d'investigació dins del termini previst a aquest efecte, l'autoritat competent espanyola ha d'informar sense demora l'autoritat competent de l'Estat d'emissió i explicar les raons de la demora, i consultar l'autoritat d'emissió sobre el termini o la data adequats per portar a terme l'execució de la mesura d'investigació.

Article 209. Suspensió del reconeixement i execució d'una ordre europea d'investigació.

1. L'autoritat competent espanyola ha de suspendre el reconeixement i l'execució d'una ordre europea d'investigació quan concorri algun dels supòsits següents:

a) Que la seva execució pugui perjudicar una investigació penal o actuacions judicials penals en curs, fins al moment que es consideri necessari.

b) Que els objectes, els documents o les dades de què es tracti estan sent utilitzats en altres procediments, fins que ja no es requereixin a aquest efecte.

2. Una vegada deixin d'existir les causes que van provocar la suspensió, l'autoritat competent espanyola ha d'adoptar les mesures necessàries per a

l'execució de l'ordre europea d'investigació, i informar sense dilació l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 210. Participació de les autoritats de l'Estat d'emissió en la pràctica de diligències en el territori espanyol.

1. En cas que l'autoritat d'emissió sol·liciti que una o diverses autoritats del seu Estat participin en l'execució de l'ordre europea d'investigació, l'autoritat competent espanyola hi ha d'accedir sempre que les autoritats esmentades estiguin facultades per participar en l'execució de les mesures d'investigació requerides en l'ordre en un cas intern similar del seu Estat i que aquesta participació no sigui contrària als principis jurídics fonamentals ni perjudiqui els interessos essencials de la seguretat nacional.

Aquestes autoritats tenen la consideració de funcionari públic espanyol a efectes penals mentre estiguin a Espanya participant en l'execució de l'ordre europea d'investigació. En el cas de l'agent encobert s'han d'acordar amb l'Estat d'emissió, atenint-se als respectius drets interns i procediments nacionals, la durada de la investigació encoberta, les condicions concretes i el règim jurídic dels agents de què es tracti.

2. Les autoritats de l'Estat d'emissió que participin en l'execució de l'ordre europea d'investigació s'han de sotmetre al dret espanyol i només poden exercir competència coercitiva en el territori espanyol si l'exercici d'aquesta competència és conforme al dret espanyol i únicament en la mesura que totes dues autoritats ho hagin acordat.

3. L'autoritat competent espanyola pot consultar en qualsevol moment l'autoritat competent de l'Estat d'emissió a fi de facilitar l'execució de l'ordre europea d'investigació.

Article 211. Trasl·lat de les proves obtingudes.

1. Les proves obtingudes s'han de traslladar de manera immediata a l'autoritat de l'Estat d'emissió i s'ha d'indicar si s'han de tornar a les autoritats competents espanyoles tan aviat deixin de ser necessàries a l'Estat d'emissió.

En cas que l'Estat d'emissió participi en l'execució de l'ordre, sempre que s'hagi sol·licitat en aquesta i si és possible d'acord amb el dret espanyol, les proves obtingudes s'han de traslladar immediatament a les autoritats competents de l'Estat d'emissió.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, es pot acordar la suspensió del trasllat de les proves obtingudes en els casos en què s'hagi interposat un recurs contra el reconeixement i l'execució de l'ordre, excepte si en l'ordre s'indiquen raons suficients que justifiquin que és indispensable el trasllat immediat per al desenvolupament adequat de la investigació o per preservar drets individuals. Tanmateix, s'ha de suspendre el trasllat de proves si aquest pot causar un dany greu o irreversible a la persona interessada.

3. Quan les proves obtingudes siguin rellevants per a altres processos penals, l'autoritat competent espanyola, prèvia petició expressa i després de mantenir consultes amb l'autoritat d'emissió, pot traslladar temporalment les proves amb la condició que es retornin a les autoritats competents espanyoles tan aviat com l'Estat d'emissió deixi de necessitar-les o bé en qualsevol altre moment o ocasió que s'acordi entre les autoritats competents.

Article 212. Informació específica sobre el curs de l'execució de l'ordre europea d'investigació.

1. El Ministeri Fiscal, després de rebre l'ordre europea d'investigació, n'ha de justificar la recepció en el termini màxim d'una setmana des de la recepció, mitjançant l'emplenament de l'annex XIV.

2. No obstant el que disposen els apartats 4 i 5 de l'article 206, l'autoritat competent espanyola encarregada de l'execució ha d'informar sense dilació l'autoritat d'emissió en els casos següents:

a) Si és impossible adoptar una resolució de reconeixement i execució a causa que el formulari de l'annex XIII està incomplet o és manifestament incorrecte, o no està traduït al castellà o a alguna de les llengües admeses per Espanya.

b) Si considera que en l'execució de l'ordre europea d'investigació pot ser oportú portar a terme altres mesures d'investigació no previstes a l'ordre, a fi que l'autoritat d'emissió pugui adoptar noves mesures en el cas de què es tracti.

c) Si no pot complir les formalitats, els procediments i les garanties expressament indicats.

d) De qualsevol resolució adoptada de conformitat amb el que disposen els articles 206, 207 i 209.

Article 213. Confidencialitat en l'execució d'una ordre europea d'investigació.

Quan executi una ordre europea d'investigació, l'autoritat competent espanyola té l'obligació de mantenir la confidencialitat dels fets i el fons d'aquesta, excepte en el grau en què sigui necessari per executar la mesura d'investigació, i qualsevol publicitat sempre ha de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat de l'Estat d'emissió.

Secció 2a. Reconeixement i execució d'ordres europees d'investigació amb mesures específiques d'investigació

Article 214. Execució d'una ordre europea d'investigació per al trasllat temporal a l'Estat d'emissió de persones privades de llibertat a Espanya.

1. L'autoritat espanyola competent ha de denegar el reconeixement i l'execució d'una ordre europea d'investigació per al trasllat temporal de persones privades de llibertat a Espanya, a més dels supòsits que preveuen l'apartat 1 de l'article 32 i l'article 208, en cas que:

a) La persona privada de llibertat no doni el seu consentiment. Quan, a causa de la seva edat o estat físic o psíquic, no pugui donar la seva opinió, aquesta s'ha d'obtenir a través del seu representant legal.

b) El trasllat pugui causar la prolongació de la privació de llibertat de la persona.

2. L'autoritat espanyola competent ha d'acordar amb les autoritats competents de l'altre Estat les disposicions pràctiques relatives al trasllat temporal de la persona privada de llibertat, així com els detalls de les seves condicions de privació de llibertat, amb inclusió de les dates de sortida i de retorn, d'acord amb les previsions dels articles 12 i 27, i s'ha de garantir que es tenen en compte la condició física i mental de la persona de què es tracti, així com el nivell de seguretat requerit a l'Estat d'emissió.

3. L'autoritat espanyola competent ha de deduir, d'ofici o a instància de part o del Ministeri Fiscal, del període màxim de presó al qual estigui sotmès o s'hagi de sotmetre la persona reclamada per una ordre europea d'investigació qualsevol període de privació de llibertat en el territori de l'Estat d'emissió.

Article 215. Execució d'una ordre europea d'investigació per al trasllat temporal a Espanya de persones privades de llibertat a l'Estat d'emissió.

L'autoritat espanyola competent ha de denegar el reconeixement i l'execució d'una ordre europea d'investigació per al trasllat temporal a Espanya de persones privades de llibertat a l'Estat d'emissió, a més dels supòsits que preveuen l'apartat 1

de l'article 32 i l'article 207, en cas que la persona privada de llibertat no doni el seu consentiment. Quan, a causa de la seva edat o estat físic o psíquic, no pugui donar la seva opinió, aquesta s'ha d'obtenir a través del seu representant legal.

En tot la resta, l'execució de l'ordre europea d'investigació per al trasllat temporal a Espanya de persones privades de llibertat a l'Estat d'emissió se subjecta al que disposa l'article 214.

Article 216. Execució d'una ordre europea d'investigació per a una compareixença per videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual.

1. L'autoritat espanyola competent ha de denegar el reconeixement i l'execució de l'ordre europea d'investigació per a una compareixença per videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual, a més dels supòsits que preveuen l'apartat 1 de l'article 32 i l'article 207, en cas que l'execució d'aquesta mesura d'investigació en un cas concret sigui contrària als principis jurídics fonamentals del dret espanyol.

També pot denegar el reconeixement i l'execució si la persona investigada o acusada no dona el seu consentiment per a la pràctica de la mesura.

2. Quan l'autoritat competent espanyola rebi una ordre europea d'investigació en la qual se sol·liciti una compareixença per videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual, l'ha de portar a terme en la forma que hagi acordat amb l'autoritat d'emissió. En tot cas, l'autoritat competent espanyola s'ha d'encarregar de:

a) Notificar la mesura al testimoni o pèrit corresponent, amb indicació del moment i el lloc de la compareixença.

b) Citar les persones investigades o encausades perquè assisteixin a la compareixença d'acord amb les normes específiques que estableixi el dret espanyol, i informar-les dels seus drets d'acord amb el dret de l'Estat d'emissió, amb temps suficient perquè es puguin acollir efectivament a les garanties processals.

c) Assegurar-se de la identitat de la persona que hagi de prestar declaració.

3. L'autoritat espanyola competent s'ha de posar d'acord amb l'autoritat d'emissió sobre la pràctica de l'execució de la mesura que, en tot cas, s'ha de regir per les normes següents:

a) Durant la declaració ha d'estar present l'autoritat espanyola competent, assistida per un intèrpret quan sigui necessari, per identificar la persona que hagi de prestar declaració i vetllar pel respecte de l'ordenament jurídic espanyol.

b) L'autoritat espanyola competent ha d'acordar, si s'escau, amb l'autoritat d'emissió, l'adopció de mesures de protecció de la persona que hagi de declarar.

c) La declaració ha de tenir lloc davant l'autoritat competent de l'Estat d'emissió o sota la seva direcció.

d) Si així ho sol·licita l'autoritat d'emissió o la persona compareixent, l'autoritat espanyola ha de facilitar un intèrpret perquè l'assisteixi.

e) Amb caràcter previ a la declaració, s'han d'informar els testimonis o pèrits dels drets processals que els assisteixen a l'empara tant del dret de l'Estat d'emissió com de l'espanyol, inclòs el dret a no declarar quan així es disposi.

4. Finalitzada la declaració, l'autoritat espanyola en el territori de la qual s'hagi executat la mesura n'ha d'estendre acta, en la qual han de constar la data i el lloc, la identitat de la persona oïda, la identitat de la resta de persones que hagin participat, el jurament formulat i les condicions tècniques en les quals s'hagi portat a terme la declaració. L'acta s'ha de transmetre a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

5. En cas que la persona que hagi de ser oïda a Espanya en execució d'una ordre europea d'investigació no presti testimoni tot i que està sotmesa a l'obligació de testificar o no presti testimoni veraç, se li aplica l'ordenament jurídic espanyol de la mateixa manera que si la compareixença s'hagués celebrat dins d'un procés nacional.

Article 217. Execució d'una ordre europea d'investigació per obtenir informació sobre comptes bancaris i altres tipus de comptes financers.

Quan l'autoritat espanyola competent rebí una ordre europea d'investigació en la qual es requereixi informació sobre comptes bancaris o altres tipus de comptes financers l'ha de proporcionar de conformitat amb el dret espanyol, llevat que l'entitat financera no disposi d'aquesta. La informació a proporcionar a l'autoritat d'emissió ha d'incloure, quan així ho sol·liciti l'ordre europea d'investigació, els comptes respecte dels quals la persona que sigui objecte dels processos penals de què es tracti tingui poders de representació.

L'autoritat competent espanyola, a més dels motius de denegació del reconeixement i de l'execució que preveuen l'apartat 1 de l'article 32 i l'article 207, ha de denegar l'execució de l'ordre europea d'investigació en els casos en què no s'autoritzaria la mesura d'investigació en un cas intern similar.

L'autoritat espanyola competent ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir que els bancs o les entitats financeres no revelin al client bancari interessat ni a altres tercers el fet que s'ha transmès informació a l'Estat d'emissió en virtut d'aquest article i el següent, o que s'està portant a terme una investigació, i a aquests efectes pot utilitzar la informació que consta en el fitxer de titularitats financeres, sempre que es tracti d'investigacions de delictes de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme.

Article 218. Execució d'una ordre europea d'investigació per obtenir informació sobre operacions bancàries i altres tipus d'operacions financeres.

L'autoritat espanyola competent per al reconeixement i l'execució d'una ordre europea d'investigació ha de proporcionar la informació sobre operacions bancàries i altres tipus d'operacions financeres de conformitat amb el dret espanyol, llevat que l'entitat financera no disposi d'aquesta.

En el cas de la lletra c) de l'article 199, a més dels motius de denegació del reconeixement i de l'execució que preveu aquesta Llei, l'autoritat espanyola competent ha de denegar l'execució de l'ordre europea d'investigació en els casos en què no s'autoritzaria la mesura d'investigació en un cas intern similar.

Article 219. Execució d'una ordre europea d'investigació per obtenir proves en temps real, de manera contínua i durant un determinat període de temps.

1. Quan l'autoritat competent rebí una ordre europea d'investigació amb la finalitat d'efectuar una mesura d'investigació que requereixi l'obtenció de proves en temps real, de manera contínua i durant un determinat període de temps, ha de denegar la seva execució, a més dels supòsits que recullen l'apartat 1 de l'article 32 i l'article 207, en els casos en què no s'autoritzaria la mesura d'investigació en un cas intern similar.

2. L'autoritat competent que rebí una ordre europea d'investigació amb la finalitat d'efectuar una mesura de les que preveu aquest article és la competent per actuar, dirigir i controlar les operacions relacionades amb la seva execució, si bé les disposicions pràctiques les ha d'acordar amb l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 220. Execució d'una ordre europea d'investigació per fer investigacions encobertes.

1. Quan l'autoritat competent rebí una ordre europea d'investigació amb la finalitat d'obtenir la seva col·laboració en la realització d'una investigació encoberta a Espanya, ha de denegar la seva execució, a més dels supòsits que recullen l'apartat 1 de l'article 32 i l'article 207, quan:

a) La realització d'investigacions encobertes no s'autoritzaria en casos interns similars.

b) No s'hagi arribat a un acord amb l'autoritat d'emissió respecte a les condicions per portar a terme la investigació corresponent.

2. L'autoritat que acordi l'execució d'una ordre europea d'investigació amb la finalitat d'efectuar una mesura de les que preveu aquest article l'executarà d'acord amb l'ordenament jurídic espanyol i assumirà la direcció i el control de les operacions relacionades amb la mesura, si bé la durada d'aquesta, les condicions concretes i el règim jurídic dels agents intervinents s'han d'acordar amb l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 221. Execució d'una ordre europea d'investigació per a intervenció de telecomunicacions.

1. L'autoritat judicial competent espanyola ha de denegar l'execució de l'ordre europea d'investigació, a més dels motius que preveuen l'apartat 1 de l'article 32 i l'article 207, en els casos en què no s'autoritzaria la mesura d'investigació en un cas intern similar.

2. Quan l'autoritat judicial competent espanyola rebi una ordre europea d'investigació per a la intervenció de telecomunicacions la pot executar mitjançant alguna de les formes següents:

- a) La transmissió immediata de les telecomunicacions a l'autoritat d'emissió.
- b) La intervenció, el registre i la ulterior transmissió del resultat de la intervenció de les telecomunicacions a l'autoritat d'emissió.

L'elecció de la manera com es va a executar l'ordre europea d'investigació s'ha d'acordar amb l'autoritat d'emissió.

Article 222. Notificació a Espanya de la intervenció de telecomunicacions amb intercepció de la direcció de comunicacions d'una persona investigada o encausada que estigui a Espanya i l'assistència tècnica de la qual no sigui necessària.

Quan es notifiqui a Espanya la intervenció de telecomunicacions amb intercepció de la direcció de comunicacions d'una persona investigada o encausada que estigui a Espanya, en cas que aquesta intervenció no sigui objecte d'autorització en un cas intern similar, l'autoritat espanyola competent ha de comunicar a l'Estat que estigui executant la intervenció, sense dilació i com a molt tard en un termini de noranta-sis hores des de la recepció de la notificació:

- a) Que no es pot efectuar la intervenció o que s'hi ha de posar fi.
- b) I, si s'escau, que no es pot utilitzar el possible material ja intervingut mentre la persona objecte de la intervenció estava a Espanya, o que només es pot utilitzar en les condicions que s'especifiquin. S'ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat que efectua la intervenció dels motius d'aquestes condicions.

Article 223. Execució d'una ordre europea d'investigació per adoptar mesures d'assegurament de prova o de diligències d'investigació en relació amb els mitjans de prova.

L'autoritat espanyola competent per al reconeixement i l'execució d'una ordre europea d'investigació en la qual se sol·liciti una mesura cautelar d'assegurament de proves ha de comunicar la seva decisió a l'autoritat d'emissió dins de les vint-i-quatre hores següents a la recepció de l'ordre.

En execució de l'ordre europea d'investigació, els mitjans de prova s'han de traslladar a l'Estat d'emissió en la forma que preveu l'article 211.

Prèvia consulta a l'autoritat d'emissió, l'autoritat espanyola competent, de conformitat amb el dret espanyol, pot imposar condicions, adequades a les

circumstàncies del cas, per limitar la durada del termini d'aplicació de la mesura cautelar requerida. Si es proposa deixar sense efecte la mesura cautelar, se n'ha d'informar l'autoritat d'emissió i se li ha d'oferir la possibilitat de formular al·legacions.

L'autoritat espanyola competent pot sol·licitar l'assistència de l'Oficina de Recuperació i Gestió d'Actius en l'execució d'una ordre europea d'investigació quan aquesta es refereixi a elements probatoris susceptibles d'ulterior decomís.»

Vint-i-tres. S'introdueix una nova disposició addicional cinquena amb el contingut següent:

«Disposició addicional cinquena. *Protecció de dades de caràcter personal.*

Les dades de caràcter personal obtingudes com a conseqüència de l'emissió o l'execució d'un instrument de reconeixement mutu han d'estar protegides de conformitat amb el que disposa la normativa europea i espanyola de protecció de dades de caràcter personal.»

Vint-i-quatre. S'introdueix una nova disposició addicional sisena amb el contingut següent:

«Disposició addicional sisena. *Declaració de testimonis o pèrits per conferència telefònica.*

En cas que la declaració de testimonis o pèrits per conferència telefònica s'introdueixi en la legislació processal penal espanyola, regeixen les regles següents per a l'emissió i l'execució d'una ordre europea d'investigació que prevegi aquesta mesura:

a) Quan l'autoritat espanyola competent que conegui d'un procés penal a Espanya consideri necessari oir, com a testimoni o pèrit, una persona que estigui en el territori d'un altre Estat membre, ha d'emetre una ordre europea d'investigació perquè la declaració del testimoni o pèrit es faci per conferència telefònica, sempre que no consideri més convenient que la persona comparegui personalment en el seu territori i no hagi estat possible utilitzar un altre mitjà més adequat.

b) Excepte acord en sentit contrari, el procediment per a declaració de testimonis o pèrits per conferència telefònica, tant per a l'emissió com per a l'execució d'una ordre europea d'investigació que inclogui aquesta declaració, es regeix pel que disposen els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 216.

Als efectes d'aquesta disposició addicional, s'entén per autoritat espanyola competent la que defineix l'article 187.»

Vint-i-cinc. S'introdueix una nova lletra k) a la disposició final tercera, amb el contingut següent:

«k) La Directiva 2014/41/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a l'ordre europea d'investigació en matèria penal.»

Vint-i-sis. Es modifica l'annex VIII, relatiu a l'ordre europea de protecció, se suprimeix l'annex XIII, relatiu a l'exhort europeu d'obtenció de proves, i s'introdueixen nous annexos XIII, XIV i XV, relatius a l'ordre europea d'investigació, en els termes que figuren com a annex de la present Llei.

Vint-i-set. Es modifica l'índex en els termes resultants dels apartats anteriors.

Disposició addicional única. *Increment de recursos al Ministeri Fiscal.*

1. El Govern ha de dotar el Ministeri Fiscal, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, dels recursos necessaris per al compliment de les seves previsions i de les noves competències que la Llei li atribueix.

2. Així mateix, el Govern ha d'acordar amb les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia el finançament de les noves obligacions que derivin de la reforma de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta.

Disposició transitòria única. *Règim transitori.*

1. Aquesta Llei és aplicable a les resolucions que transmetin les autoritats competents espanyoles o que rebin aquestes autoritats després de la seva entrada en vigor, independentment del fet que hagin estat dictades amb anterioritat o que es refereixin a fets anteriors a aquesta.

2. Les resolucions la sol·licitud de reconeixement i execució de les quals hagi estat transmesa per les autoritats judicials espanyoles o que s'hagin rebut per aquestes autoritats en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de seguir tramitant fins a la seva conclusió d'acord amb les normes vigents en aquell moment.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta.*

La Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, queda modificada de la manera següent:

U. S'introdueix un últim paràgraf a l'article 1, amb el contingut següent:

«En l'aplicació d'aquesta Llei s'han de prendre en consideració les necessitats específiques de les persones que estiguin en situació de vulnerabilitat.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«3. Defensa i representació gratuïtes per advocat i procurador en el procediment judicial, quan la intervenció d'aquests professionals sigui legalment preceptiva o, quan tot i no ser-ho, es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) la seva intervenció sigui expressament requerida pel jutjat o tribunal mitjançant una interlocutòria motivada per garantir la igualtat de les parts en el procés.

b) si es tracta de delictes lleus, la persona cap la qual s'adreça el procés penal hagi exercit el seu dret a estar assistit d'un advocat i així ho acordi el jutjat o tribunal, atenent l'entitat de la infracció de què es tracti i les circumstàncies personals del sol·licitant d'assistència jurídica.»

Tres. S'introdueix un nou article 21 bis, amb la rúbrica i el contingut següents:

«Article 21 bis. *Substitució del professional designat.*

1. La persona beneficiària de l'assistència jurídica gratuïta té dret a instar la designació de nous professionals mitjançant una sol·licitud degudament justificada, que no suspèn la designació dels professionals que ja estigui acordada.

2. Aquesta sol·licitud l'ha de formular davant el col·legi professional que hagi fet la designació. Rebuda la sol·licitud, el col·legi esmentat ha de donar trasllat per cinc dies al professional la substitució del qual es demana, i ha de resoldre a continuació de manera motivada en el termini de quinze dies.

3. La resolució en què s'aprecia que concorre causa que justifica la substitució l'ha de comunicar el col·legi professional corresponent a la Comissió de Justícia Gratuïta a la persona sol·licitant i, de manera immediata, al nou professional que en aquest cas designi.

4. La Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta pot denegar la tramitació de la sol·licitud de substitució, i confirmar la designació dels professionals actuants, sempre que la sol·licitud es fonamenti en una causa que ja va ser objecte de denegació en relació amb el mateix assumpte i professional, sense que concorrin nous fets o circumstàncies que la justifiquin.

5. Les resolucions que deneguin el dret a la designació d'un nou professional poden ser impugnades pel beneficiari de l'assistència jurídica gratuïta, en els termes de l'article 20.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica la rúbrica i s'afegeixen nous apartats 3 i 4 a l'article 588, amb la redacció següent:

«Article 588. *Nul·litat de l'embargament indeterminat. Embargament de comptes oberts en entitats de crèdit.*»

«3. Quan els fons estiguin dipositats en comptes a nom de diversos titulars només s'ha d'embargar la part corresponent al deutor. Únicament a aquests efectes, en el cas de comptes de titularitat indistinta amb solidaritat activa davant del dipositarí o de titularitat conjunta mancomunada, l'embargament pot atènyer la part del saldo corresponent al deutor, entenent-se que correspon a parts iguals als titulars del compte, llevat que consti una titularitat material dels fons diferent.

4. Quan en el compte afectat per l'embargament s'efectuï habitualment l'abonament del salari, el sou, la pensió, la retribució o el seu equivalent, s'han de respectar les limitacions que estableix aquesta Llei, mitjançant la seva aplicació sobre l'import que s'hagi de considerar sou, salari, pensió o retribució del deutor o el seu equivalent. A aquests efectes es considera sou, salari, pensió, retribució o el seu equivalent l'import ingressat en el compte esmentat per aquest concepte el mes en el qual es practiqui l'embargament o, si no n'hi ha, el mes anterior.»

Dos. L'actual disposició final vint-i-setena passa a ser vint-i-vuitena i s'introdueix una nova disposició final vint-i-setena amb la redacció següent:

«Disposició final vint-i-setena. *Mesures per facilitar l'aplicació a Espanya del Reglament (UE) núm. 655 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, pel qual s'estableix el procediment relatiu a l'ordre europea de retenció de comptes a fi de simplificar el cobrament transfronterer de deutes en matèria civil i mercantil.*

1. La competència per adoptar l'ordre relativa al crèdit especificat en un document públic amb força executiva s'ha de determinar d'acord amb l'apartat 3 de l'article 545 d'aquesta Llei. Així mateix, és competent, a elecció del sol·licitant, el jutjat de primera instància del lloc on s'hagi formalitzat el document en el qual es basa la sol·licitud.

2. És competent per executar l'ordre de retenció dictada en un altre Estat membre el jutjat de primera instància del lloc on es mantingui el compte bancari i, si hi ha comptes en diferents llocs, el jutjat de primera instància corresponent a qualsevol d'aquests.

3. És competent per a la notificació al deutor domiciliat a Espanya, que preveu l'apartat 3 de l'article 28 del Reglament (UE) 655/2014, el jutjat de primera instància del domicili del deutor.

4. De conformitat amb l'article 34 del Reglament (UE) 655/2014, la impugnació pel deutor de l'execució de l'ordre dictada en un altre Estat membre l'ha de resoldre el jutjat o tribunal que l'hagi executat.

5. Als efectes de l'obtenció de la informació de comptes a què es refereix l'article 14 del Reglament (UE) 655/2014, quan sigui requerida per un òrgan jurisdiccional d'un Estat membre davant el qual s'hagi presentat la sol·licitud per ordre de retenció, l'autoritat d'informació espanyola pot sol·licitar la col·laboració de qualssevol entitats públiques i privades que tinguin la informació que permeti identificar les entitats de crèdit i els comptes del deutor. A aquests efectes, aquestes entitats estan obligades a facilitar la informació esmentada.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'Acció i del Servei Exterior de l'Estat.*

S'afegeixen noves disposicions addicionals dissetena, divuitena i dinovena a la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'Acció i del Servei Exterior de l'Estat, amb el contingut següent:

«Disposició addicional dissetena. *Protecció consular.*

1. Els ciutadans d'un Estat membre de la Unió Europea en els països tercers en què el seu Estat de nacionalitat no tingui missió diplomàtica o oficina consular tenen dret a sol·licitar protecció consular a l'oficina consular o a la missió diplomàtica espanyola resident en les mateixes condicions que els espanyols.

Els familiars que acompanyin ciutadans no representats en un tercer país i que no siguin al seu torn ciutadans de la Unió Europea s'han de tractar en les mateixes condicions que els familiars d'espanyols que no siguin ciutadans de la Unió.

2. Els ciutadans espanyols, en els països en què Espanya no estigui representada mitjançant una oficina consular o missió diplomàtica, tenen dret a sol·licitar protecció consular a l'oficina consular o a la missió diplomàtica de qualsevol Estat membre de la Unió Europea representat al país tercer en les mateixes condicions que aquest protegeix els seus nacionals.

Els familiars de ciutadans espanyols que els acompanyin en un tercer país i que no siguin ciutadans de la Unió Europea s'han de tractar en les mateixes condicions que els familiars dels nacionals de l'Estat membre que exerceixi la protecció i que al seu torn no siguin ciutadans de la Unió.

3. Els drets reconeguts en els dos apartats anteriors s'han d'exercir sense perjudici del que estableixin els acords de representació o de repartiment local de càrregues a què arribin els estats membres de la Unió Europea.

4. Als efectes dels drets reconeguts en els apartats 1 i 2, s'entén que un Estat membre de la Unió Europea no està representat en un tercer país si no té missió diplomàtica o oficina consular establerts amb caràcter permanent en el país esmentat, o si no té missió diplomàtica o oficina consular o consolat honorari en el país esmentat que estigui en disposició de proporcionar protecció consular de manera efectiva en un cas determinat.

Disposició addicional divuitena. *De l'exercici de la protecció consular en estats on no hi hagi missió diplomàtica o oficina consular.*

Espanya pot sol·licitar l'exercici directe de la protecció consular dels ciutadans espanyols que hagin sol·licitat protecció en un país no representat on no hi hagi missió diplomàtica o oficina consular. Aquesta sol·licitud s'ha de cursar a l'Estat membre que hagi rebut la sol·licitud o s'estigui ocupant de la protecció consular del ciutadà espanyol.

Així mateix, en cas de rebre la sol·licitud de l'exercici directe de la protecció de l'Estat membre de la nacionalitat del ciutadà de la Unió Europea no representat, Espanya ha de renunciar a l'exercici de la protecció consular.

Disposició addicional dinovena. *Del reemborsament de les despeses ocasionades per l'exercici de la protecció consular.*

1. Quan Espanya presti assistència consular a un ciutadà de la Unió no representat i, si s'escau, als seus familiars no ciutadans de la Unió que l'acompanyin, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, a través de la Direcció General d'Epanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars i Migratoris, ha de sol·licitar el reemborsament de les despeses d'aquesta assistència, en les mateixes condicions que a un ciutadà espanyol.

Quan la protecció consular prestada a un ciutadà de la Unió no representat en cas de detenció o presó impliqui despeses indispensables i justificades inusualment elevades relacionades amb viatges, allotjament i traducció per a les autoritats diplomàtiques o consulars, Espanya en pot sol·licitar el reemborsament.

2. Els espanyols que rebin protecció consular per a si mateixos o, si s'escau, per als seus familiars no ciutadans de la Unió que l'acompanyin, d'un altre Estat membre perquè Espanya no tingui representació en un tercer Estat, s'han de comprometre a reemborsar al Tresor Públic d'Espanya les despeses d'aquesta protecció consular, en les mateixes condicions que els nacionals de l'Estat membre que hagi prestat la protecció.

De la mateixa manera, s'han d'atendre les sol·licituds de reemborsament de les despeses indispensables i justificades inusualment elevades relacionades amb viatges, allotjament i traducció per a les autoritats diplomàtiques o consulars per a la protecció consular d'espanyols no representats detinguts o a la presó.

3. En situacions de crisi, es pot sol·licitar el reemborsament de les despeses ocasionades per tota l'ajuda prestada a un ciutadà de la Unió no representat i, si s'escau, als seus familiars no ciutadans de la Unió que l'acompanyin. S'han d'atendre, de la mateixa manera, les sol·licituds de reemborsament de les despeses ocasionades per tota l'ajuda prestada a espanyols i, si s'escau, als seus familiars no ciutadans de la Unió que l'acompanyin. Es pot sol·licitar el reemborsament de les despeses de manera proporcional, dividint l'import total de les despeses pel nombre de ciutadans assistits.»

Disposició final quarta. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

1. Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2014/41/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a l'ordre europea d'investigació en matèria penal, i es completa la transposició de la Directiva 2013/48/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013, sobre el dret a l'assistència d'un lletrat en els processos penals i en els procediments relatius a l'ordre de detenció europea, i sobre el dret que s'informi un tercer en el moment de la privació de llibertat i a comunicar-se amb tercers i amb autoritats consulars durant la privació de llibertat.

2. Es completa també la transposició al dret espanyol de la Decisió marc 2006/783/JAI del Consell, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís, i de la Directiva (UE) 2016/1919 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2016, relativa a l'assistència jurídica gratuïta als sospitosos i acusats en els processos penals i a les persones buscades en virtut d'un procediment d'ordre europea de detenció.

3. Mitjançant la disposició final tercera s'incorpora parcialment la Directiva (UE) 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, sobre les mesures de coordinació i cooperació per facilitar la protecció consular de ciutadans de la Unió no representats en tercers països i per la qual es deroga la Decisió 95/553/CE.

Disposició final cinquena. *Desplegament normatiu i execució.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

En particular, es faculta el Govern i el ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar totes les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament de la disposició final tercera, així com per acordar les mesures necessàries per garantir l'execució i la implantació efectives de les modificacions introduïdes per aquesta disposició.

El Govern ha d'assegurar, en relació amb el Ministeri Fiscal i per al compliment de les previsions i les noves competències que la Llei li atribueix, els mitjans i recursos pressupostaris necessaris per assegurar l'efectivitat dels mecanismes de cooperació jurídica internacional derivats de l'ordre europea d'investigació.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Com a excepció, la disposició final primera entra en vigor l'1 d'octubre de 2018.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de juny de 2018.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN

ANNEX**ANNEX VIII****Ordre europea de protecció**

que preveu l'article 7 de la

DIRECTIVA 2011/99/UE DEL PARLAMENT EUROPEU I DEL CONSELL, DE 13 DE DESEMBRE DE 2011, SOBRE L'ORDRE EUROPEA DE PROTECCIÓ

La informació que conté aquest formulari ha de rebre el tractament confidencial degut.

Estat d'emissió:
Estat d'execució:

a) Informació relativa a la persona protegida:
Cognoms:
Nom:
Cognom de soltera o cognom anterior (si s'escau):
Sexe:
Nacionalitat:
Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té):
Data de naixement:
Lloc de naixement:
Adreces/domicilis:
- a l'Estat d'emissió:
- a l'Estat d'execució:
- en un altre lloc:
Llengües que entén (si es coneixen):

S'ha concedit a la persona protegida assistència jurídica gratuïta a l'Estat d'emissió? (si es disposa immediatament d'aquesta informació):

- Sí.
 No.
 No se sap.

Quan la persona protegida sigui menor o legalment incapaç, informació relativa al tutor o representant de la persona:

Cognoms:
Nom:
Cognom de soltera, o cognom anterior (si s'escau):
Sexe:
Nacionalitat:
Adreça professional:

b) Si la persona protegida ha decidit residir o ja resideix a l'Estat d'execució, o ha decidit quedar-s'hi o ja hi és:
Data a partir de la qual la persona protegida es proposa residir o quedar-se a l'Estat d'execució (si es coneix):
Període o períodes de permanència (si es coneixen):

c) S'ha lliurat a la persona protegida o a la persona causant del perill algun dispositiu tècnic per fer complir la mesura de protecció?

- Sí. Resumiu breument el dispositiu electrònic utilitzat:
 No.

d) Autoritat competent que va emetre l'ordre europea de protecció:

Denominació oficial:

Adreça completa:

Telèfon (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Dades de la persona de contacte

Cognoms:

Nom:

Funció (títol o grau):

Telèfon (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Adreça electrònica (si en té):

Llengües en les quals es pot comunicar:

e) Identificació de la mesura de protecció sobre la base de la qual es va emetre l'ordre europea de protecció:

La mesura de protecció es va adoptar el (data: DD-MM-AAAA):

La mesura de protecció és executable des del (data: DD-MM-AAAA):

Referència de l'expedient de la mesura de protecció (si se'n disposa):

Autoritat que va adoptar la mesura de protecció:

f) Resum de fets i descripció de les circumstàncies, inclosa, si s'escau, la tipificació de la infracció, que van donar lloc a la imposició de la mesura de protecció que esmenta la lletra e):

g) Indicacions relatives a la/les prohibició/ons o restricció/ons imposada/es per la mesura de protecció a la persona causant del perill:

- Naturalesa de la/les prohibició/ons o restricció/ons (podeu marcar més d'una casella):

prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides en què la persona protegida resideix o que freqüenta:

- si marqueu aquesta casella, indiqueu amb precisió les localitats, els llocs o les zones definides a què té prohibida l'entrada la persona causant del perill:

prohibició o reglamentació de qualsevol tipus de contacte amb la persona protegida, amb inclusió dels contactes telefònics, per correu electrònic o postal, per fax, o per qualsevol altre mitjà:

- si marqueu aquesta casella, indiqueu qualsevol detall pertinent:

prohibició o reglamentació de l'acostament a la persona protegida a una distància inferior de la que indica la mesura:

- si marqueu aquesta casella, indiqueu amb precisió la distància que ha d'observar la persona causant del perill respecte de la persona protegida:

- Indiqueu el termini durant el qual s'imposa/en la/les prohibició/ons o restricció/ons abans esmentada/ades a la persona causant del perill:

- Indicació de la pena o sanció aplicable, que es pot imposar, en cas d'incompliment de la prohibició o restricció:

h) Informació relativa a la persona causant del perill a la qual s'ha/n imposat la/les prohibició/ons o restricció/ons que esmenta la lletra e):

Cognoms:

Nom:

Cognom de soltera o cognom anterior (si s'escau):

Àlies (si s'escau):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Adreces/domicilis:

- a l'Estat d'emissió:

- a l'Estat d'execució:

- en un altre lloc:

Llengües que entén (si es coneixen):

Si se'n disposa, faciliteu la informació següent:

- Tipus i número del document o els documents d'identitat de la persona (document d'identitat, passaport):

S'ha concedit a la persona causant del perill assistència jurídica gratuïta a l'Estat d'emissió? (si es disposa immediatament d'aquesta informació):

Sí.

No.

No se sap.

i) Altres circumstàncies que puguin influir en l'avaluació del perill que afecti la persona protegida (informació facultativa):

j) Altres dades útils (per exemple, si es coneix i és necessari, informació sobre altres estats on anteriorment s'hagin adoptat mesures de protecció respecte de la mateixa persona protegida):

k) Completeu:

ja s'ha transmès a un altre Estat membre una sentència, segons la definició de l'article 2 de la Decisió marc 2008/947/JAI.

- Si marqueu aquesta casella, indiqueu les dades de contacte de l'autoritat competent a la qual es va trametre la sentència:

ja s'ha transmès a un altre Estat membre una resolució sobre mesures de vigilància, segons la definició l'article 4 de la Decisió marc 2009/829/JAI.

- Si marqueu aquesta casella, indiqueu les dades de contacte de l'autoritat competent a la qual es va trametre la resolució sobre mesures de vigilància:

Signatura de l'autoritat que emet l'ordre europea de protecció o del seu representant, que confirma l'exactitud del contingut de l'ordre:

Nom:

Funció (títol o grau):

Data:

Referència de l'expedient (si n'hi ha):

Segell oficial (si escau):

ANNEX XIII

Ordre europea d'investigació (OEI)

Aquesta OEI ha estat emesa per una autoritat competent. L'autoritat d'emissió certifica que l'emissió d'aquesta OEI és necessària i proporcionada als efectes dels procediments que s'hi especifiquen tenint en compte els drets de la persona investigada o encausada i que les mesures d'investigació sol·licitades es podrien haver ordenat en les mateixes condicions en un cas intern similar. Sol·licito la realització de la mesura o mesures d'investigació que s'especifiquen a continuació tenint en compte degudament la confidencialitat de la investigació i el trasllat de la prova obtinguda com a resultat de l'execució de l'OEI.

SECCIÓ A

Estat d'emissió:
Estat d'execució:

SECCIÓ B: urgència

Indiqueu si hi ha alguna urgència a causa de

- Ocultació o destrucció de proves
- Data imminent del judici
- Altres motius

Especifiquen:

Els límits temporals per a l'execució de l'OEI s'estableixen a la Directiva 2014/41/UE. Amb tot, si és necessari un termini més breu o específic, indiqueu la data i expliqueu-ne els motius:

.....
.....
.....
.....

SECCIÓ C: mesura o mesures d'investigació que s'han de d'efectuar

1. Descriviu la mesura o les mesures d'assistència o d'investigació requerides i indiqueu, si s'escau, si es tracta d'una de les mesures d'investigació següents:

.....
.....
.....

- Obtenció d'informació o de proves que ja estiguin en possessió de l'autoritat d'execució
- Obtenció d'informació continguda en bases de dades de les autoritats policials o judicials
- Declaració de:
 - testimonis
 - pèrits
 - investigat o encausat
 - víctima
 - tercers
- Identificació de persones que siguin titulars d'un número de telèfon o una adreça IP determinats
- Trasllat provisional del detingut a l'Estat d'emissió
- Trasllat provisional del detingut a l'Estat d'execució

- Declaració per videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual
 - testimonis
 - pèrits
 - investigat o encausat
- Compareixença per conferència telefònica
 - testimonis
 - pèrits
- Informació sobre comptes bancaris i altres tipus de comptes financers
- Informació sobre operacions bancàries i altres tipus d'operacions financeres
- Mesures d'investigació que impliquin l'obtenció de proves en temps real, de manera contínua i durant un determinat període de temps
 - supervisió d'operacions bancàries o financeres d'altres tipus
 - lliuraments vigilats
 - altres
- Investigacions encobertes
- Intervenció de telecomunicacions
- Mesura/es provisional/s per prevenir la destrucció, la transformació, el trasllat, la transferència o l'eliminació d'objectes que es puguin utilitzar com a proves.

SECCIÓ D: relació amb un una OEI anterior

Indiqueu si aquesta OEI completa l'altra OEI anterior. Faciliteu, si s'escau, la informació pertinent per identificar l'OEI anterior (data de la seva emissió, autoritat a la qual es va transmetre i, si és possible, data de transmissió de l'OEI, així com els números de referència utilitzats per les autoritats d'emissió i d'execució):

.....
.....

Si escau, indiqueu si l'OEI ja s'ha remès a algun altre Estat membre per al mateix cas:

.....
.....

SECCIÓ E: identitat de les persones afectades

1. Indiqueu tota la informació, en la mesura en què es conegui, sobre la identitat de la/les persona/es, a) física/físiques o b) jurídica/jurídiques afectades per la mesura d'investigació (quan estigui afectada més d'una persona, indiqueu la informació corresponent a cadascuna):

a) Per a les persones físiques

Cognoms:

Nom(s):

Altres noms, si escau:

Àlies, si escau:

Sexe:

Nacionalitat:

Número del document d'identitat o de la Seguretat Social:

Tipus i número del document o els documents d'identitat de la persona (document d'identitat, passaport), si escau:

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i adreça coneguda; si no es coneix, l'última adreça coneguda:

Idioma/es que la persona comprèn:

b) Per a les persones jurídiques

Denominació:

Forma de la persona jurídica:

Denominació abreujada, nom utilitzat comunament o nom comercial, si escau:

Domicili social:

Número de matrícula:

Adreça de la persona jurídica:

Nom del representant de la persona jurídica:

Descriviu quina posició ocupa actualment en els procediments la persona en qüestió:

investigat o encausat

víctima

testimoni

pèrit

tercers

Altres (especifiqueu-la):

2. En cas que l'adreça esmentada més amunt sigui diferent, indiqueu el lloc on s'ha d'efectuar la mesura d'investigació:

3. Facilitau, si s'escau, altra informació que ajudi a l'execució de l'OEI:

SECCIÓ F: tipus de procediments per als quals es pot emetre l'OEI

a) als efectes de procediments penals incoats per una autoritat judicial o que es puguin entaular davant una autoritat judicial per fets constitutius de delictes d'acord amb el dret intern de l'Estat d'emissió, o

b) procediments incoats per autoritats administratives respecte a fets tipificats en el dret intern de l'Estat membre d'emissió perquè són infraccions de la normativa legal, i quan la decisió pugui donar lloc a un procediment davant un òrgan jurisdiccional competent, en particular, en matèria penal, o

c) procediments incoats per una autoritat judicial per actes o fets delictius de conformitat amb el dret intern de l'Estat d'emissió perquè estan tipificats a les seves lleis, i quan la decisió pugui donar lloc a un procediment davant un òrgan jurisdiccional competent, en particular, en matèria penal;

d) en relació amb els procediments que esmenten les lletres a), b) i c) que es refereixin a delictes o infraccions pels quals una persona jurídica pugui ser considerada responsable o ser castigada a l'Estat d'emissió.

SECCIÓ G: motius de l'emissió de l'OEI**1. Resum dels fets**

Indiqueu els motius pels quals s'ha emès l'OEI, amb la inclusió d'un resum dels fets subjacents, la descripció dels delictes imputats o investigats, la fase a què ha arribat la investigació, les raons de qualsevol factor de risc i altra informació pertinent.

.....

.....

2. Naturalesa i tipificació jurídica del delicte o delictes per als quals s'emet l'OEI i norma legal o codi aplicables:

3. El delicte per al qual s'ha emès l'OEI, ¿és punible a l'Estat d'emissió amb una pena privativa de llibertat o ordre de detenció d'un màxim de tres anys com a mínim, tal com defineix el dret de l'Estat d'emissió, enumerat a la llista de delictes que figura a continuació? (Marqueu la casella corresponent)

- pertinença a organització delictiva
- terrorisme
- tràfic d'éssers humans
- explotació sexual de nens i pornografia infantil
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
- corrupció
- frau, inclòs el que afecta els interessos financers de la Unió Europea d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995, relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees
- blanqueig del producte del delicte
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro
- delictes informàtics
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
- ajuda a l'entrada i a la residència en situació il·legal
- homicidi voluntari, agressió amb lesions greus
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
- racisme i xenofòbia
- atracament organitzat o a mà armada
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art
- estafa
- xantatge i extorsió
- violació de drets de propietat industrial i falsificació de mercaderies
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents administratius falsos
- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears
- tràfic de vehicles robats
- violació
- incendi provocat
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- segrest d'aeronaus i vaixells
- sabotatge

SECCIÓ H: requisits addicionals per a determinades mesures
Empleneu les seccions corresponents a la/les mesura/es d'investigació sol·licitada/ades:

SECCIÓ H1: trasllat de detinguts

1) Si s'ha sol·licitat el trasllat temporal a l'Estat d'emissió de la persona detinguda als efectes de la investigació, indiqueu si aquesta persona va donar el seu consentiment per a la mesura:

Sí No Sol·licito que es demani el consentiment de la persona en qüestió

2) Si s'ha sol·licitat el trasllat temporal a l'Estat d'execució de la persona detinguda als efectes de la investigació, indiqueu si aquesta persona va donar el seu consentiment per a la mesura:

Sí No

SECCIÓ H2: videoconferència o conferència telefònica o altres mitjans de transmissió audiovisual

Quan la compareixença s'efectuï per videoconferència, conferència telefònica o altres mitjans de transmissió audiovisual

Indiqueu el nom de l'autoritat que ha de prendre la declaració (detalls de contacte o llengua)

.....

Indiqueu els motius per sol·licitar aquesta mesura:

.....

a) compareixença per videoconferència o altres mitjans de transmissió audiovisual

l'investigat o encausat ha donat el seu consentiment

b) compareixença per conferència telefònica

SECCIÓ H3: mesures cautelars

Quan s'hagi sol·licitat una mesura cautelar a fi de prevenir la destrucció, la transformació, el trasllat o l'eliminació d'un objecte que es pugui utilitzar com a prova indiqueu si:

l'objecte s'ha de transferir a l'Estat d'emissió.

l'objecte ha de romandre a l'Estat d'execució; indiqueu la data estimada:

per aixecar la mesura cautelar:

per a la presentació d'una sol·licitud posterior relativa a l'objecte

SECCIÓ H4: informació bancària i d'altres comptes financers

1) Quan se sol·liciti informació relativa a comptes bancaris o un altre tipus de comptes financers dels quals la persona sigui titular o que controli, indiqueu, per a cadascun, els motius pels quals considereu convenient la mesura als efectes del procediment penal i per quins motius suposeu que el compte està en algun banc de l'Estat d'execució:

Informació sobre comptes bancaris dels quals la persona sigui titular o respecte dels quals tingui poder

Informació sobre un altre tipus de comptes financers dels quals la persona sigui titular o respecte dels quals tingui poder

.....

.....

.....

.....

2) Quan se sol·liciti informació sobre operacions bancàries o un altre tipus d'operacions financeres, indiqueu, per a cadascuna, els motius pels quals considereu convenient la mesura als efectes del procediment penal

- informació sobre operacions bancàries
- informació sobre un altre tipus d'operacions financeres

Indiqueu el període en qüestió i els comptes corresponents

SECCIÓ H5: mesures d'investigació que impliquin l'obtenció de proves en temps real, de manera contínua i durant un determinat període de temps

Quan se sol·liciti aquest tipus de mesura d'investigació, indiqueu per quins motius considereu que la informació sol·licitada és pertinent als efectes del procediment penal

SECCIÓ H6: investigacions encobertes

Quan se sol·liciti una investigació encoberta, indiqueu per quins motius considereu que la mesura d'investigació en qüestió és pertinent als efectes del procediment penal

SECCIÓ H7: intervenció de telecomunicacions

1) Quan se sol·liciti la intervenció de telecomunicacions, indiqueu per què considereu que la mesura d'investigació és convenient als efectes del procediment penal

2) Faciliteu la informació següent:

a) informació per identificar la persona objecte de la intervenció

b) durada desitjada de la intervenció

c) dades tècniques (en particular identificadores de l'objecte de la intervenció, com ara telèfon mòbil, fix, adreça de correu electrònic, connexió d'Internet), per garantir que es pugui executar l'OEI:

3) Indiqueu la vostra preferència respecte del mètode d'execució

- transmissió immediata
- gravació i transmissió posterior

Indiqueu si requereiu també la transcripció, descodificació o descriptació del material intervingut (*):

.....
.....

(*) S'ha de tenir en compte que els costos de transcripcions, descodificacions o descriptacions són a compte de l'Estat d'emissió.

SECCIÓ I: tràmits i procediments sol·licitats per a l'execució

1. Marqueu i empleneu, quan escaigui

- Se sol·licita a l'autoritat d'execució que compleixi els tràmits i procediments següents (...):

.....
.....

2. Marqueu i empleneu, quan escaigui

- Se sol·licita l'assistència d'un o diversos funcionaris de l'Estat d'emissió en l'execució de l'OEI per donar suport a les autoritats competents de l'Estat d'execució.

Dades de contacte dels funcionaris:

.....
.....

Llengües que es poden utilitzar:

.....
.....

SECCIÓ J: recursos

1. Indiqueu si ja s'ha interposat algun recurs contra l'emissió de l'OEI i, en cas que sigui així, faciliteu-ne les dades addicionals (descripció del recurs, amb inclusió dels passos necessaris que s'hagin de fer, així com els terminis):

.....
.....

2. Autoritat de l'Estat d'emissió que pot donar més informació sobre procediments per interposar un recurs a l'Estat esmentat i sobre la possibilitat d'obtenir assistència lletrada i traducció i interpretació:

Denominació:

Persona de contacte (si escau):

Adreça:

Telèfon: (prefix país) (prefix local):

Número de fax: (prefix país) (prefix local):

Adreça electrònica:

SECCIÓ K: dades de l'autoritat d'emissió de l'OEI

Marqueu el tipus d'òrgan jurisdiccional que va expedir l'exhort:

- autoritat judicial
 (*) qualsevol altra autoritat competent, tal com defineixi el dret de l'Estat d'emissió
(*) Empleneu la secció (L)

Denominació:

Nom del representant o punt de contacte:

Expedient núm.:

Adreça:

Telèfon: (prefix país) (prefix local)

Número de fax: (prefix del país) (prefix local):

Adreça electrònica:

Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat d'emissió:

Si són diferents de les anteriors, dades de contacte de la/les persona/es amb les quals s'hagi de posar en contacte per obtenir informació addicional o acordar les modalitats pràctiques del trasllat de les proves:

Nom/funció/organisme:

Adreça:

Correu electrònic / telèfon de contacte:

Signatura de l'autoritat d'emissió o del seu representant, per la qual se certifica l'exactitud i la correcció del contingut de l'OEI:

Denominació:

Funció (títol/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha):

SECCIÓ L: dades de l'autoritat judicial que hagi validat l'OEI. Indiqueu el tipus d'autoritat judicial que ha validat aquesta OEI:

- a) jutge o tribunal
 b) jutge d'instrucció
 c) fiscalia

Denominació oficial de l'autoritat validadora:

Nom del seu representant:

Funció (títol/grau):

Expedient núm.:

Adreça:

Telèfon: (prefix país) (prefix local)

Número de fax: (prefix país) (prefix local)

Adreça electrònica:

Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat validadora:

Indiqueu si el punt principal de contacte per a l'autoritat d'execució ha de ser:

- l'autoritat d'emissió
 l'autoritat validadora

Signatura i dades de l'autoritat validadora

Denominació:

Funció (títol/grau):

Data

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX XIV

Confirmació de la recepció d'una OEI

Aquest formulari l'ha d'emplenar l'autoritat de l'Estat d'execució després de la recepció de l'OEI descrita a continuació.

<p>A) OEI Autoritat que ha emès l'OEI:</p> <p>Referència de l'expedient:</p> <p>Data d'emissió:</p> <p>Data de recepció:</p>
<p>B) AUTORITAT RECEPTORA DE L'OEI ¹</p> <p>Denominació oficial de l'autoritat competent:</p> <p>Nom del seu representant:</p> <p>Funció (títol/grau):</p> <p>Adreça:</p> <p>Telèfon: (prefix país) (prefix local)</p> <p>Número de fax: (prefix país) (prefix local)</p> <p>Adreça electrònica:</p> <p>Referència de l'expedient:</p> <p>Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat:</p>
<p>C) (QUAN ESCAIGUI) AUTORITAT COMPETENT A LA QUAL L'AUTORITAT A QUÈ ES REFEREIX LA SECCIÓ B) VA TRANSMETRE L'OEI</p> <p>Denominació oficial de l'autoritat:</p> <p>Nom del seu representant:</p> <p>Funció (títol/grau):</p> <p>Adreça:</p> <p>Telèfon: (prefix país) (prefix local)</p> <p>Número de fax: (prefix país) (prefix local)</p> <p>Adreça electrònica:</p> <p>Data de transmissió:</p> <p>Referència de l'expedient:</p> <p>Llengua/llengües que es pot/poden utilitzar:</p>

¹ Aquesta secció l'ha d'emplenar cada autoritat receptora de l'OEI. Aquesta obligació incumbeix a l'autoritat competent per reconèixer i executar l'OEI i, quan escaigui, a l'autoritat central o a l'autoritat que va transmetre l'OEI a l'autoritat competent.

D) QUAALSEVOL ALTRA INFORMACIÓ QUE PUGUI SER PERTINENT PER A L'AUTORITAT D'EMISSIÓ:

.....
.....

E) SIGNATURA I DATA

Signatura:

Data

Segell oficial (si n'hi ha)

ANNEX XV

Notificació

S'ha d'utilitzar aquest formulari per notificar a un Estat membre les intervencions de telecomunicacions que s'hagin d'efectuar, s'estiguin efectuant o s'hagin efectuat en el seu territori sense la seva assistència tècnica. Per aquesta notificació s'informa
(Estat membre notificat) de la intervenció.

A) AUTORITAT COMPETENT ²

Denominació oficial de l'autoritat competent de l'Estat membre d'intervenció:

Nom del seu representant:

Funció (títol/grau):

Adreça:

Telèfon: (prefix país) (prefix local)

Número de fax: (prefix país) (prefix local)

Adreça electrònica:

Referència de l'expedient:

Data d'emissió:

Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat:

B) INFORMACIÓ RELATIVA A LA INTERVENCIÓ

I) Informació sobre la situació: aquesta notificació s'efectua (marqueu la casella corresponent)

- abans de la intervenció
- durant la intervenció
- després de la intervenció

II) Durada (estimada) de la intervenció (segons coneix l'autoritat d'emissió):,
que comença a partir de.....

III) Objecte de la intervenció: (número de telèfon, adreça IP o correu electrònic)

IV) Identitat de les persones afectades

Indiqueu qualsevol informació coneguda sobre la identitat de la/les persona/es a) física/físiques o b) jurídica/jurídiques contra les quals s'efectuen /es poden efectuar /s'estiguin efectuant els procediments:

a) Per a les persones físiques

Cognoms:

Nom(s):

Altres noms, si escau:

Àlies, si escau:

Sexe:

Nacionalitat:

Número del document d'identitat o de la Seguretat Social:

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Residència i adreça coneguda; si no es coneix, última adreça coneguda:

Idioma/es que la persona comprèn:

² L'autoritat aquí esmentada és amb la qual s'ha de posar en contacte en la correspondència addicional amb l'Estat d'emissió.

b) Per a les persones jurídiques

Denominació:

Forma de la persona jurídica:

Denominació abreujada, nom utilitzat comunament o nom comercial, si escau:

Domicili social:

Número de matrícula:

Adreça de la persona jurídica:

Nom i dades de contacte del representant de la persona jurídica:

.....

V) Informació relativa a la finalitat d'aquesta intervenció:

Indiqueu tota la informació necessària, inclosa la descripció del cas, la tipificació jurídica del delictes o els delictes i la norma legal o el codi aplicables, a fi de permetre a l'autoritat notificada avaluar el següent:

- si la intervenció s'autoritzaria en casos interns similars; i si el material obtingut es pot utilitzar en els procediments legals
- quan la intervenció ja s'hagi efectuat, si aquest material es pot utilitzar en els procediments legals

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

C) SIGNATURA I DATA

Signatura:

Data

Segell oficial (si n'hi ha):